OLI THE HERALD

LIBRARY of the
PATRIARCH ATHENAGORAS
ORTHODOX INSTITUTE
at the GRADUATE
THEOLOGICAL UNION

The Son of Man... on his throne of glory ... the king will say to those Când va veni Fiul Omului întru slava Sa ... atunci Impăratul va zice

on his right hand: Come, take for your heritage the kingdom prepared for you:

celor de-a dreapta Sa: Veniți binecuvântații Părintelui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă, de la întemeierea lumii:

For I was hungry and you gave me food; Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc;

I was thirsty and you gave me drink; însetat am fost și Mi-ați dat să beau;

I was a stranger and you made me welcome; străin am fost și M-ați primit;

I was naked and you clothed me; Gol am fost și M-ați îmbrăcat;

I was sick and you visited me; bolnav am fost și M-ați cercetat;

I was in prison and you came to see me. în temniță am fost și ați venit la Mine.

I tell you solemnly, in so far as you did this to one of the least of these

Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei

brothers of mine, you did it to me. prea mici, Mie Mi-ați făcut.

The Son of Man . . . on his throne of glory . . . the king will say to those

Când va sedea Fiul Omului pe tronul slavei Sale . . . atunci Impăratul

on his left hand: Go away from me, with your curse upon you, to the eternal fire:

va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic:

For I was hungry and you never gave me food; Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mănânc;

I was thirsty and you never gave me drink; însetat am fost și nu Mi-ați dat să beau;

I was a stranger and you never made me welcome; străin am fost și nu M-ați primit;

I was naked and you never clothed me; gol si nu M-ati îmbrăcat;

I was sick and in prison and you never visited me. bolnav și în temniță și nu M-ați cercetat.

I tell you solemnly, in so far as you neglected to do this to one of the

Adevărat zic vouă: Intrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici,

least of these, you neglected to do it to me. nici Mie nu Mi-ați făcut.

GREAT LENT

One of the statements Orthodox Christians confess is that we believe that Jesus Christ shall come again to earth and he shall come to judge, "the living and the dead," in other words he will judge all mankind.

On the Sunday of the Last Judgement (St. Mt. 26:31-46), we are reminded in an emphatic way that the Son of Man, Jesus of Nazareth, shall return to the earth in his "glory" and he will set on his throne of "glory" and separate those who did not love him from those who loved him.

CHAIRMAN:

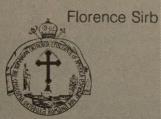
Rt. Rev. Bishop Nathaniel Popp

ROMANIAN EDITOR SECRETARY:

Rev. Fr. Marin Mihalache BUSINESS MANAGER:

Cornel G. Ivascu

STAFF:

SOLIA (The Herald) is published monthly for \$12.00 per year in the United States, \$14.00 per year in the other countries by the Romanian Orthodox Episcopate, 146 W. Cortland, Jackson, MI. Second class postage paid at Jackson, Michigan. POSTMASTER: Send address change to SOLIA, 146 W. Cortland, Jackson, MI, 49201-2208, (517) 789-9088.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate.

In this Gospel reading Christ identifies love for God with love for neighbor, for the "least of these brothers of mine." He does not speak of prayer nor fasting nor tears nor those actions which are useful for each man and his innerself; he speaks of real acts of love, of compassion, of action.

There is a great difference, however between the many wonderful good deeds and works wrought by man for man and society and the smallest thing done for someone "in my name," that is, in the name of Jesus.

When something is done for another we are moved by some reason; to help out in our name, in the name of "humanity," common sense whatever. When, however, we do something in the name of Jesus Christ, in the name of the Son of God and the Son of Man, we are doing it to his "glory," to his honor and praise.

God is "glorified" in his saints; he is proclaimed by the works done in his name. We are his stewards and are bid to remember who it is who is the real and only source of good. There is no comparison between the most outstanding act done for others in their behalf and the smallest thing done "in God's Name."

Obviously, from the Lord's teaching on the judgement, everyone will be brought to stand before angels and men to witness to their life "in his name." If we are cautious upon whom we share the goods of this

earth, upon whom we bestow ou compassion, with whom we associate, we are guilty of having judge others and judged them "unwoi thy" of our attention and love.

The Lord always told us that w should do good without hoping to be "repaid," of giving without hoping to have it returned, of becoming like little children who share without thought of restitution or gain.

The role of this Sunday in the great lent is to sharply remind us that there will be a judgement day that no one is excused from bearing self-witness to his life of loving deed or lack therefore; that any good don in the name of Christ is done to him and anything left undone has no excuse.

Why are we reminded? Becaus we have no excuse for not being a peace with our neighbor before we can really be at peace with God, nor or at the judgement. "If you have brought a gift to the altar and are still at odds with a neighbor, leave you gift at the altar steps and go, make peace so that your gift will be accepted able at the altar of God."

Now is the time, during the greatent when we prepare ourselves to gup to the altar, that is, to hold Pascha. Before we can reach true Pascha, we must first go to our brothers and become one with them. The "communion" or "fellowship in the Holy Spirit is not possible unless there is fellowship between men. This is arrived at through the Hol Spirit but only with our desire an movement towards others.

Since of all that is, love is the lorgest lasting, it is also the first to be sought. (continued on page 3

OUR COVER by Robert Gerwing

The Last Judgement: "When the son of Man comes in his glory, escorted by all the angels, then he will take his seat on his throne of glory. All the nations will be assembled before him and he will separate men one from another . . ." St. Mt. 25:31

Jesus, the Alpha and Omega, the Judge, the Lover of Mankind, the Shepherd calling his own sheep.

MISSION SUNDAY FEBRUARY 28: The Sunday of Orthodoxy

"Grow strong in the Lord, with the strength of his power." Ephesians 6:10

Beloved Fathers and Faithful in hrist:

How good God is to call us to ork with him to share the Gospel Peace with a world weary and onging to know his strength and

As stewards of that Good News of econciliation, we cannot hide it under a bushel basket' but must use it into the world and preach it. How welcome are the feet of those tho bring the Good News!"

Although we hear of financial intability, of depression, of caution, nese words cannot affect our financial support for the mission, for

evangelization of America. They are not words to frighten the heart of the Orthodox Christian who wants to share something with the Church for the service of the Lord.

How many hearing these words HAVE given to the mission of Christ's Church? How much have we respected the Lord's own example of the generous widow who gave from a limited income but from an unrestrained heart! No one should let the basket pass under his eyes without putting something into it; not man nor woman, nor widow or widower, not child nor aged. All are stewards, all have received from the blessings of the Lord.

February 28, when the parishes of the Episcopate are to take a special collection in the church for the missions, we are pledging ourselves to work through others in the service of the Lord. We are to give not "SYMBOLICALLY" but SACRIFICIALLY! Our Lord's life was not a "symbol" but a real sacrifice. His words to make all nations disciples is not a wish but a command.

"So wear for shoes the eagerness to spread the Gospel of Peace."

Eph. 6:16

† NATHANIEL, Bishop

MONASTERY BUYS PROPERTY

The Reverend Mother Benedicta, Abbess of the Holy Dormition Monastery in Terre Haute, Indiana, anounces that the community, through assistance of inividual benefactors, and through their own efforts has ucceeded in purchasing property for a monastery.

The 48 acre plot is located in Rives township, north f Jackson, Michigan and consists of a two-story farm ouse and some out-buildings. Most of the land is rooded and the land is undulating. Little of it has been eveloped for tillage and it remains much like a park.

On Friday, January 15, the sisterhood moved into heir new quarters, having left the hospitality of St. Antrew's church in Terre Haute, Indiana.

Members of the parishes in the Detroit area assisted the community in moving into the house. Parishioners of St. George Antiochian parish, Terre Haute, had helped the nuns to pack and prepare to leave for Michigan. Rev. Fr. Dan Rohan, his Preoteasa and members of the parish have been strong supporters and helpers to the community since their arrival in Indiana.

Although the community does not have a resident priest, at this time, it invites those interested to visit to come to their new home. They may wish to write or telephone:

> V. Rev. Mother Abbess Benedicta Holy Dormition Orthodox Monastery 3389 Rives Eaton Road Rives Junction, MI 49277 (517) 569-2873

LENT:

(continued from page 2)

Our desire for reconciliation with God is tempered by our desire to be reconciled first with our neighbor, "whom we see." The great lent is a wasted time, an empty cup, a book unwritten unless it is our personal movement toward others resulting at the same time, movement toward the Son of Man, the Judge of all.

The reminder of the judgement told by our Lord in this Gospel reading is explained as "Jesus had now finished all he wanted to say . ." in other words, after his short time of preaching, after his miracles, after the wonderful words and deeds done to bring men to recognize him as the Messiah and to confess him as Lord, he felt it still necessary to remind of the judgement to come and that it would be based on love

of neighbor in which love for God is fulfilled.

As we cannot be in communion with God and not with our neighbor we know the route we must follow at this time of renewal and refreshment: "In as much as you did it to the least of these brothers of mine, you did it to me. Come, into the kingdom."

† NATHANIEL, Bishop

ARCHBISHOP VALERIAN VATRA PARASTAS

On January 26, clergy and faithful gathered together at the Vatra for a parastas in remembrance of the 1st anniversary of the death of Archbishop VALERIAN, of thrice-blessed memory.

At the initiative of Rev. Fr. Richard Grabowski of St. Mary, Cleveland, Ohio, the service and "pomana" scheduled. In addition to the general parastas held in the parishes through the Episcopate, this "special" one, at the Vatra and by the final resting place of the Archbishop, was deemed necessary for the heart of clergy and faithful, alike.

Although there had been a substantial snowfall the night before and that day, visitors came from Ohio and Michigan: Rev. Frs. R. Grabowski, J. Ivascu, L. Lazar, M. Mihalache and C. Tofan, with guest, Fr. Macaila. Present were also ARFORA President, P. Trutza, Past-presidents, L. Barbu, M. Clingenpeel; Dna Preotese H. Grabowski, L. Mihalache; A. Nemoianu, Sec. of the Heritage Center; Cicerone Zamfir, Congress Delegate; Mrs. Julia Chiolak; Master John Eugene Lazar, Altar Attendant and the Vatra Staff.

At the conclusion of the service in the "Pioneer Chapel," the serving priests each gave an eulogy; Mrs.

Barbu spoke in the name of ARFORA and Mrs. Juliar Chiolak, Vatra neighbor recalled her friendship with the late hierarch. His Grace, Bishop NATHANIEL, concluded the service with some thoughts and reflections on the Archbishop.

As the bell tolled in the Grey Tower, the procession went to the grave-site of Archbishop VALERIAN where prayers were said and the grave spinkled with holy water. After this, Bishop NATHANIEL blessed the graves of the clergy and preotese.

A "pomana" agape-meal was served in the Bishop's Residence and past visits to the Vatra and Episcopate affairs were the center of conversation.

The Finance Committee held its monthly meeting and the 50th Anniversary of the Vatra Dedication Committee discussed plans for the celebration of this event.

The Vatra Parastas for Archbishop VALERIAN brought home to those present the efforts yet to be made in the work of the Episcopate and for the good and welfare of the Diocese.

May his memory be eternal!

Metropolitan John Theodorovich And The Romanian Espicopate

October 6 was the one-hundredth anniversary of Metropolitan John Thedorovich's birth.

Born in Krupets, Volyn, Ukraine, John Theodorovich studied hard, entered the seminary and followed in the footsteps of his priest-father into the Holy Priesthood.

During the time of the Russian "Revolution", he was imprisoned in a concentration camp, but managed to allude execution.

He was consecrated Bishop in October 26, 1921 for the newly proclaimed "Ukrainian Autocephalous Orthodox Church." He was sent to the United States in 1924 and served his people here for the remainder of his life.

In 1950 he became the Metropolitan until his death in 1971. He had served at the altar for 56 years, 50 of them as an hierarch.

This was the same Metropolitan John who stood up for his Church in America against communist infiltration as he had in his native land and who consecrated the late Archbishop VALERIAN D. TRIFA.

Like John Theodorovich, Valerian Trifa fought for the freedom of his Church in Romania and for the freedom of the Romanian Orthodox in America. Like John, he, too, died far from his native land. Like the Metropolitan, the Archbishop left behind a legacy and a challenge that the generations he served and whose children he saw taking their places, should not forge the hardships and toil, the court-cases and isolation the humiliations and sarcasms, the hostility and ignorance of those who would subject the Church to a club a political tool, an "institution" instead of the savin Body of Christ, the Way to the Kingdom, the Brid of the Savior.

There is no discussion here of the canonicity of on or the other. That is for history. But of their courag and strength in the face of tremendous odds; that i the story.

After Archbishop Valerian's consecration Metropolitan John, was hauled into court with him and with Frs. Trutza and Popovici for having gon ahead with the consecration in Philadelphia inspite of a court order and on the advice of their lawyer, Attorney Klinger. All of those men acted out of love for Gorand freedom and for the principles on which America is founded. Said Attorney Klinger to the Judge in court

"I considered this thoroughly. I weighted it. I weighted the act. I know what the act may mean. I had to reconcile my obligation to this Court as an officer. I had to reconcile my obligation as a man to God, not a member of the same faith, sir. It is that, unfortunately or fortunately, idealistically speaking, which compelled me to take the step that I did, and say to Your Honor very respect-

(continued on page 5

"QUO VADIS?" American Education

In an article in the Hellenic Chronicle, January 7, 988, an unhappy proposition is established: Amerian education is geared to deny the true role that faith and religion have had in the shaping of our nation.

The article, "Secular textbooks omit Christian hertage of US," goes on to say that the nature of the bias s very clear: religion, traditional family values, and norality and ethics have been deliberately excluded rom children's textbooks.

The study included 60 representative social studies extbooks and none of them contained one word refering to any religious activity in contemporary American life.

Most disturbing was the constant omission of references to the large role that religion has always played n American life. This fact has been seen as a fundamental feature of American life by foreign observers since de Tocqueville.

What is made to be the point of the article is that children are faced with "mixed messages"; those of the public schools and those of the "Church" school. This appears to be not too unlike the problem which parents in Communist lands face where the children are aught atheistic propaganda and are secretly taught to be pelieve in God and Christian values at home: a confusion which takes great suffering to clarify.

Has America gone so far as to be a "dim" reflection of that system which denies the intrinsic value of man and sees him, too, as only a productive entity? Can it be that the fear of "offending" others is a poor reason for not representing historical truth and reality!

Some time ago, SOLIA printed an article inviting Orthodox Christians to seriously consider the ABSOLUTE NEED for Orthodox parochical schools. Unless our children are shaped by the Church in the formative years, shaped by the Orthodox Christian family, they will become part of the syncretistic society which is being moulded around, through and without action, by us.

THEODOROVICH: (continued from page 4)

fully that if I were to take this step again I am afraid that my conscience would dictate that I take it." Mr. Klinger was a Jew. [Bobango: 50th Anniversary]

On the anniversary of the first year of the death of Archbishop Valerian, we ought to take the time to pause and honor him and those who, directly or indirectly had something to do with upholding the freedom of the Church in America to act and conduct her own life, her own affairs and her own destiny.

† NATHANIEL, Bishop

What good is all our culture, our glories of the past, our political and literary treasures unless it is recognized as having been formed by a CHRISTIAN mind, a CHRISTIAN heart, a CHRISTIAN soul. We are not speaking here of a "religious war" against others; we are speaking here of the reality of swim or sink; promote or be overcome; value or be re-evaluated and not by "others" but by our own children who are forced to C H O O S E!

"Quo Vadis", where to now, American education? Where to now, Orthodoxy?

O.M.

The Church In The World

Catholicos Vasken I, leader of the Armenian Oriental Orthodox Church which is located in Soviet Armenia, visited the United States in late 1987. During his brief stay he paid pastoral visits to a number of the Armenian communities which fall under his jurisdiction and met with Orthodox and other religious and government officials.

His Holiness Patriarch Demetrios I of Constantinople, recently visited Rome and met with Pope John Paul II. This was the first time since October 1967 that an ecumenical Patriarch has met with the Pope. During his visit, the Patriarch, together with the Pope, greeted the crowd from the balcony overlooking St. Peter's Square. This was considered by many to be a unique event since the Pope only greets the crowd from that particular balcony on Easter Sunday. At the Mass served by the Pope in the presence of Patriarch Demetrios, the head of the Roman Catholic Church recited the Creed without the filioque; he then came down from the high altar and escorted the Patriarch from the Throne to the Altar to officially exchange formal greetings before the congregation.

1988 celebrates the 1000 year anniversary (Millennium) of the conversion of Rus to Christianity. In 988 Prince Vladimir, while in Constantinople, went into the Cathedral of Agia Sofia; there, he said, he did not know if he was on earth or in heaven. Returning to his native Ukraine, he preached his new-found faith to the people and a mass baptism took place in the Dneiper River.

Archbishop Paul of Karelia, head of the Orthodox Church in Finland and known throughout the Orthodox world for his writings on the faith, retired in September 1987. He served as Archbishop of Karelia since 1960, traveling not only in Finland, but throughout the world, including the United States. He is succeeded by Metropolitan John, formerly of Helsinki, who will

(continued on page 6)

PORTLAND, OREGON

"Dormition of the Mother of God Mission"

In February of last year, the Rev. Fr. Catalin Mitescu was delegated by His Grace, Bishop NATHANIEL, to hold an organizational meeting of Orthodox Romanians in the Greater Portland area. As a result, a mission was established, a schedule of services planned and, with the cooperation and fraternal love of the local OCA parish, St. Nicholas and the pastor, the Rev. Fr. George A. Gray, III, a place of worship made available.

Recently, the Dean of the Pacific Coast, Rev. Fr. Constantin Alecse, visited the community to hold services and to ascertain the direction intended by the faithful.

Members of the newly established Dormition of the Mother of God mission in Portland, Oregon, gathered in St. Nicholas church with Rev. Fr. Constantin Alecse, Dean of the Pacific Coast Deanery.

On Saturday evening, Vespers were served and at the conclusion of the service, the faithful came forward to confess in preparation for receiving Holy Communion. An "Agape" was held afterwards and a period of questions and answers revealed the desire of the community present to progress in its efforts and to have a permanent priest assigned to the community.

On Sunday morning, the first Romanian language liturgy was served in Portland with the participation of about 60 faithful. His Grace, Bishop TIKHON, Bishop of San Francisco and the West gave his bless-

ing for the service to be held on the main altar of the church (Fr. Gray served at a portable altar for this occasion.)

The responses were given by Mr. Gabriel Cherasim and Stefan Alexander served as altar boy.

In his sermon, Fr. Constantin talked about the Orthodox Church, its history and teachings, emphasizing the blessing of being an Orthodox Christian in America where each of the Orthodox believers can easily be what Christ wanted us to be: an apostle, a missionary, to evangelize the world. Some of the faithful received the Holy Eucharest.

A festive dinner was prepared by the Ion Tomos family and served by the ladies of the community. By this time, more faithful had found the location of the event and took part in the communal activities.

Further discussion by the Dean included an history of the Romanian Orthodox Episcopate of America, its past and present and goals.

Part of the results of the weekend was the presence of the Rev. Fr. Victor Runcanu for the Christmas and Theophany services. Services were held and home blessed during the special holiday time of the year.

President of the Council, Mr. Ion Tomos, extended the invitation to those present to join the member ship of the community and to inform others of the invitation. Portland has a growing Romanian population and the mission has a bright future, by God's graciand care.

Observe

CHURCH WORLD: (continued from page 5

be installed as head of the Orthodox Church of Finland in early 1988.

The Greek Orthodox Archdiocese of North and South America has published a pamphlet on AIDS This is a clinical analysis which examines and states among other aspects of the disease, that it cannot be transmitted by receiving the Sacrament of Holy Communion from a common spoon. Copies of the pamphlet are available from the Archdiocese: 8 East 79th St., New York, NY 10021, at 35¢ each.

The "Voice of Orthodoxy" a half hour long radio program, is broadcast by the Diocese of New England (O.C.A.) from Bloomfield, Connecticut and can be heard throughout most of Connecticut on WJMJ FM at 1:15 p.m. Sundays. The "Beauty of Orthodoxy," a half hour liturgical-music program, is aired by the same station at 12:00 p.m. on Sundays.

CANTON FESTIVITY

On Sunday, January 10, St. George parish, Canon, Ohio, honored its pastor with a special banquet or his 25th anniversary of ordination into the Holy riesthood.

His Grace, Bishop NATHANIEL, celebrated the Hierarchal Divine Liturgy assisted by the Rev. Frs. 'anteleimon Stanciu, David Wine and Deacon Paul 'ova. Responses were given by the parish cantors and hoir. The bishop's sermon was on the theme of our Lord's own words, "Repent for the kingdom of God's at hand."

Guests at the anniversary dinner were: His Grace, Rev. Frs. Gregory Becker, Laurence Lazar, George Larstea, Remus Grama, James Dokos, Peter Kastaris, Slobodan Zivadinovich, Archimandrite John Barrett; His Honor, Judge Harry E. Klide, Professor John Halmaghi and Dna. Preoteasa Eleonora Lazar.

Seated with Fr. Stanciu at the head table was Dna Preoteasa Aurelia and daughter, Speranta. Speakers were introduced by Toastmaster Charles D. Mailat. Mr. Earl Pumneo, Council President, gave the honoree a placque from the parish in recognition of Fr. Panteleimon's service to the Church.

Fr. Laurence Lazar, Dean of the Ohio-W. Pennsyl-

vania Deanery brought greetings and congratulations from the member parishes and addressed himself to the efforts of Fr. Stanciu among the clergy of the deanery and city of Canton.

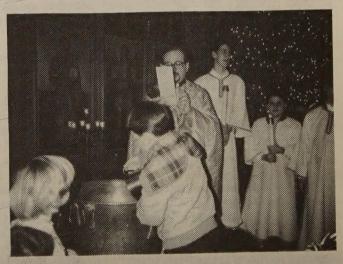
Speranta Stanciu gave a moving testimony to her father's dedication and love for the Church, recounting his first ministry in Banat, his presence in Canada and then, in the United States.

Principle speaker was His Grace, Bishop NATHANIEL, who made comments on Father Stanciu's ministry and on the general priesthood of Orthodox clergy in America. Among his statements were that the ministry in the "new world" is both easier and more difficult. It is easier in that there are many modern devices to assist in administration; the desire of the laity to take part is greater and the ministry can be extended into many areas of social and cultural life. The difficulties illustrated were that society is not homogenous and therefore there is no moral support from society and the family unit, itself is not as powerful an influence in the life of the faithful as at one time. His Grace concluded his words with congratulations to Fr. Panteleimon, thanks to Dna Prs Aurelia and Speranta for their support of Father in his ministry.

Hermitage, Pa: Holy Cross Church School

The students of Holy Cross, Hermitage, Pennsylvania have participated in church activities. The students presented The Song of Simeon at the annual St. Nicholas Day Dinner December 6, 1987. The play told the story of the presentation of our Lord and the recognition by St. Simeon. All students participated from preschool through the eighth grade. The play was directed by Virginia Shank, costumes organized by Dmna Clara Mancantelli, and coaching by Jane Zalewski and Judy Kozma, teachers. Scenery was by Robert H. Gerwing, Pittsburgh.

The Senior High Class included the shut-ins of the parish in holiday activities by a special visit. This is an annual activity of the class. AROY national president, Teva Regule, was home and joined the group.

The new year found the church school students participating in blessing of water on January 3. The altar boys led a procession of students into the church. Students carried icons or pitchers of water that were emptied into the font for Fr. John Mancantelli to bless. Rachell Mancantelli and Pam Zalewski were readers.

SPOTLIGHT ON ARFORA

February is such a little month with so much going for it. St. Valentine's Day — flowers, cards and little candy hearts with messages on them. Remember when you used to trade Valentine's Cards in grade school? President's Day — school is closed, no work at the office — if I'm feeling really domestic, maybe a cherry pie in honor of George Washington. Ground Hog Day — spring is here. Look for the crocuses.

Congratulations to all newlyelected officers in our auxiliaries. The questionnaires have been mailed and received by all of you. Please fill them out and get them back to us. You know who you are and we don't and in order for us to keep in touch it helps to have addresses and names of your officers and delegates. If you haven't gotten it yet, please check your church offices, I'm certain they're there because we haven't gotten any back as non-deliverable.

Eight months have passed since we were elected as your representatives for the year. One of the items discussed in Florida was the need for a legislative convention. Get out your bylaws and go over them and make your recommendations. You all have your letters from Eugenia Poroch who is the legislative chairperson. Get your replies to her by this deadline date.

We meet in four months in Cleveland for our Golden Anniversary. Your Congress committee is busily working to make this a memorable occasion. There is no other Orthodox national women's organization that can boast of such an anniversary and we are also the oldest auxiliary in our Episcopate.

We have stayed together and worked together for 50 years with a common cause. Our women are important because they have so much to contribute and the goals that we set for ourselves keep us an active, effective organization.

We look forward to hearing that all of you have already put in motion your plans for sending everyone to Cleveland so that we can celebrate together the past 50 years and make plans for the future many, many years.

More next month — Pauline.

A.R.F.O.R.A. 1938 - 1988

1938 — Europe was inexorably moving toward war. The political situation in Romania was in turmoil; in July Queen Marie died; in spite of all problems, Romania had a beautiful pavillion at the Paris International Exposition which was ironically called "Creația și Pace." The United States was slowly recovering from a devastating depression and Franklin D. Roosevelt was serving his second term as President.

The 1938 "SOLIA" Calendar was full of the new "Vatra." The Romanian Orthodox in America had realized their dream of a Bish-

op in the person of His Grace, Bishop Morusca and the formation of a central governing body for its parishes. Although not all parishes had resident priests, 33 parishes in the United States, and 11 in Canada were listed as a part of the "Episcopia Misionară" for Romanian Orthodox Christians from the Western Non-Orthodox Countries. The newly-purchased seat of the Episcopate was to be the Vatra and it was ready for being dedicated.

Parishes, cognizant of the fact that women, although perhaps still more seen than heard, were the backbone of the Church community had organized, as far back as 1912. Auxiliaries (Reuniuni) dedicated to beautifying the churches, seeing to the education of their children, etc. In 1934 an attempt was made to or-

organization, to be known as "S.O.R.A." but the attempt did not succeed. However, in 1938, His Grace Bishop Policarp reactivated the women under the name of "A.R.F.O.R.A." (Asociația Reuniunilor Femeiilor din America). Some misunderstanding exists as to the first officers but the Solia Calendar of 1939 shows that Bishop Morusca was the Honorary President and that Preoteasa Victoria Stanila of the Cleveland Deanery and Elena Pestru of the Detroit Deanery were named as Vice-Presidents. With the turmoil following the return of Bishop Policarp to Romania, the war and other existing problems, A.R.F.O.R.A. remained dormant until 1949 when it was again reorganized and began to grow rapidly to become the right hand of the Episcopate.

ganize the auxiliaries into a central

This year, 1988, marks the 50th Anniversary of the A.R.F.O.R.A. and will be celebrated at its Annual Convention to be held in Cleveland, Ohio, over the weekend of June 3, 4 and 5.

Not many of the founding members are still with us but we believe that they would have been proud of their organization and its complete dedication to their parishes, the Episcopate and the Orthodox Faith. Although still viewed too much as the "kitchen" Auxiliary by some, it has in the past and continues to expand its horizons.

WE THEREFORE URGE not only delegates to the Convention, but all members and their families to plan to attend the Convention. The official motel is the Day's Inn, a reasonably priced facility located at a very short distance from St. Mary's Parish, where all events will take place. Their address is 4181 W. 150 Street, Cleveland, Ohio 44111, Phone (216) 252-7700.

Letters will go out shortly to all auxiliaries giving details of the events to take place and further information will appear in the next issue of the Solia.

Jane Martin, Publicity Convention Committee

HOLIDAY PROGRAM IN METROPOLITAN DETROIT

Saturday, December 26, in the St. George Catheral Hall, Southfield, Michigan, an impressive program epicting Christmas and New Year customs took place. n audience of approximately 400 enjoyed the presention.

The program was under the patronage of His Grace, ishop Nathaniel and also present were Rev. Frs. Conantin Tofan, John Ivascu, Deacon Leo Capacia, all om St. George Cathedral, and Fr. Michael Kirila om St. John the Baptist Romanian Catholic Church. Iso present was Mr. John Santeiu, President of The Inion and League.

This impressive Romanian cultural manifestation rompted many people in attendance to state that they ad not seen in Metropolitan Detroit, a program rich a Christmas and New Year customs, and presented a semi-professional standard. The Romanian Cultural Group "Hora Unirii" must be commended for the effort in preseving and promoting Romanian cultural heritage.

This effort could not be a real success without the pirit of dedicated cooperation of the many talents of he following 4 churches: St. George Cathedral, St. ohn the Baptist, St. Nicholas, and Sts. Peter and Paul. ve emphasize the participation in the program of the 0 children of the churches who attended many pracices. The "Hora Unirii" Romanian Cultural Group, under the leadership of Mr. Peter Lupsor and Mr. Nick Smarandescu, worked very hard to present this program.

CHRISTMAS CUSTOMS

Steaua (The Star)

After the introduction of His Grace, Bishop NATHANIEL, the program was opened with 40 children dressed in beautiful Romanian costumes. The chil-

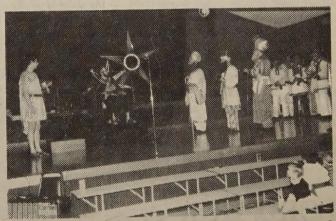

The tiny tots, directed by Mr. Smarandescu, sing a welcome to parents, grandparents and friends.

dren greeted the audience with "Sărbători Fericite Și La Mulți Ani." The stage was beautifully embellished with three sizes of stars gorgeously decorated. (See Picture no. 1). Many children rang bells. They sang three colinde and one in English and were accompanied by a six-piece children's orchestra. After the children finished singing "Mos Crăciun," Santa Claus appeared on the stage and surprised them with presents. This portion of the program was under the direction of Mr. Nick Smarandescu.

Irozii

This is a theatrical play which represents the dramatical encounter at Christ's birth between the Emperor Herod, the Wisemen, the Officer, and God's Angel. The performers were dressed in very impressive costumes and shining crowns of that time. (See Picture No. 2). Performers: Dan Neagoe, Victor Leanu, Dr. George Roşculet, Nick Filipescu. Ronald Mureşan, Gabriela Căpăţână, and Florin Filipescu. In the background, the male choir of the 'Hora Unirii' Group sang the various colinde pertaining to the play.

The three "Magi" are questioned by "King Herod" and his guard, as the Male Choir, provide appropriate musical background.

Colinde (Carols)

The "Hora Unirii" mixed choir, under the direction of Mr. Peter Lupşor, performed a selection of 10 colinde from the very rich Romanian repertoire. At the end they sang in English "Silent Night." Choir members wore beautiful Romanian costumes. (See Picture No. 3).

O, Holy Night

The Christmas part of the program concluded with "O, Holy Night" (Cantique de Noel) sung by Mrs. Helen Frizzo who was accompanied by the "Hora Uniri" orchestra: John C. Brana, Barbara Brana, and Linda Lawson.

(continued on page 10)

HOLIDAY: (continued from page 9)

THE NEW YEAR CUSTOMS

Sorcova

Two young girls, Gabriela Căpăţână and Tiffany Ross, recited "Sorcova." This is a custom, very much used in Romania, practiced only by children who recite a New Year wish, touching the shoulders of the people with a flower-covered branch.

Capra (The Goat)

The play of "The Capra" was the most applauded by the audience, especially by the numerous children who steadily followed the animal, trying to reach and touch her. Our young man was covered with a beautifully decorated cloth and made to look like an animal having the nose of a goat. He played, jumped and clattered, while accompanied by rhythmic music performed by "gypsy musicians" who followed the Capra. At the end, the capra injured by a shot from imaginary hunters, fell down. Finally, the doctor came to help capra to get well, to the delight of the children and the whole audience.

Plugușorul (Plough)

This is a custom of Roman origin which is practiced especially in the countries with predominantly agricultural populations. A poem is recited to the peasants expressing all kinds of New Year wishes for a good harvest and production in everything. The recitation is accompanied by a large clanging of bells (zurgălăi), crack of whips

The "Hora Unirii" Choir, directed by Mr. Lupsor, sing a medley of traditional "Colinde/Carols."

(bice), buhai. As a surprise, a real plough decorated with the Romanian three-color ribbon was used on stage. The rendition of the poem was done with much skill and poist by Mr. Constantin Bodea.

The artistic program concluded with two young girls Amy Cristof and Jenine Lawson, performing on violin, "Hai Iu Iu" and "Trandafir." They were accompanied by John C. Brana playing the accordian.

After the artistic program a social dance followed with the Romanairs Orchestra providing the music.

Behind the scenes the following people worked to furnish the services necessary for such an affair: Ronald Ostezan, Nick Fedorovici, Lillian Fedorovici, Nick and Letiția Filipescu, and Dorina Fedorovici.

Reporte

LORD, HOW . . .

Lord, how do I see You? O Lord, at the end of the Liturgy when silence falls down prostrate in reverence at Your feet, worshipping, I can lift up my eyes to You. And You are all innocence hanging there like a sigh in the air which breathes on me, giving life as You offer up Your Spirit to God Who still loves, even me.

Lord, how do I know You? O Lord, in song when Your Word fills my ear and the melody sings in my heart, You visit me there and in every limb — Your Kingdom within and the doors flung wide. And You walk through the rooms of my mind and the garden of my soul and I listen in silence and no word escapes

— the music carries me. All remain inside — The Word, My God and the Kingdom wherein I kneel down to worship You. The sustained sound of Your Word in my ear falls in song on my heart, and its drumbeat leads me.

Lord, how do I love You? O Lord, when in silence and reverence I feel Your Word in my heart quickening, I know You are with me. When I distill Your Love from the whole Creation — fire, wind, water, stars, living and bodiless beings, and drink deeply the potion and am cured of my frailty, then I can soar like an eagle straight into Your Light, in total love of You. I am without thought of all else, alive only

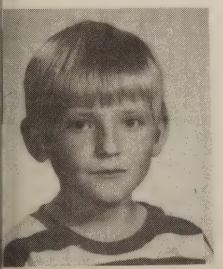
in knowledge of You. By walking through fire, on air, on water, through briars, barbed wire, so I love You. To You I turn when my love is churned deep in the mud and the mire by those I love and had hoped would love me. Do not let them kill love, for it came as a gift from You to be given away again, finding its way back once more in Trinity. I fly Godward on mothwings, consumed by the flame of Your Love, 'til all that remains of me is a chalice of Holy Fire. My will is Yours and I disappear into Your Love, willingly.

Mother Elizabeth Holy Transfiguration Monastery Ellwood City, Pennsylvania

IN MEMORY

"... No eyes have seen, nor ear heard, r the heart of man conceived what God s prepared for THOSE WHO LOVE IM ..."

(I Cor. 2,9)

Michael Paranuik

Real love is always tested through "CROSS," whether that cross is laily life, family life, or as many imes, SUFFERING through sickness.

We can accept our "CROSS" with Faith and thus grow in "SPIRITUAL PURITY," or we can bear it with bitterness and sink eleeper into spiritual darkness.

Christ has gained a potential 'SPIRITUAL PURITY'' for all of as through his Cross! The saints were partakers of that "SPIRITUAL PURITY" through their cross. Carrying their cross, they were "THE PURE IN HEART," and they saw God's glory just as Paul promised in the above verse.

In Christ's Body, the Church, sinful and righteous people receive signs from God; they are often "HIDDEN SIGNS," because our "SPIRITUAL EYES" are not quite open and alert. Sometimes God sends special people among us who, by accepting their own cross with real Faith, are able to take away the "VEIL" which covers the "SIGNS."

Such was the case with us in Regina, last December, 1987. Family

and friends have been "CLIMB-ING GOLGOTHA" for almost three years alongside 10 year old Michael Paranuik who was suffering from Leukemia. It was indeed a painful journey.

But the more pain we have to endure, the more Faith, strength and patience God gives us. Then, right at the top of Golgotha, Jesus Christ Himself, who becomes one with us through suffering, takes over and bears the pain for us.

On Sunday, December 27th, the pain which had become unbearable for Michael went away . . . Christ took over and gave Michael peace and, as He promised, the powers of the Holy Spirit, "The COMFORTER." He started to see and communicate with something special; he became a "WINDOW TOWARDS HEAVEN" for us.

Maybe one day we'll have his parents share with us everything Michael saw and said for four days. Now, we will mention only somethings.

He saw God's glory, a "FABU-LOUS LIGHT" a "BEAUTI-FUL LIGHT;" he saw, as the Funeral Hymn says "BEAUTIFUL GREEN PASTURES," where he was met by "THE ANGEL OF UNDERSTANDING;" a "CROWN" was put all over his body; he saw rows and rows of "BEAUTIFULLY DRESSED" angels and he expressed his eagerness to join them: "I can't wait to get in there . . ."

In his spiritual state, he seemed to no longer need knowledge of the language to be able to understand. Even though he never understood or spoke any Romanian, he was able to clearly understand it now and cut in the conversation in English. For example, I was talking with his mom and she was saying in Romanian that now they understood everything, but sometime ago they wondered why Michael has to suffer so much. Michael entered our Romanian conversation saying, "God knows everything, He is good..."

Michael worked very hard to make

sure his parents and family knew where he was going. Just before he went into the beyond, he talked clearly about his departure saying, "I want to go HOME . . . " Then, after a few other things, he told those he had been communicating with: "I'll come back ...'' Ready for the "TRIP," through repeated Holy Unction and Holy Communion, he wanted to say "Goodbye" to mom and dad . . .; he turned to dad and embraced him saying, "I love you dad . . .;" then to mom and embraced her saying, "I love you mom . . . '' and going back to dad he departed peacefully embracing him

Michael was born on October 3, 1977 in Regina and lived his short life in Avonlea, Saskatchewan. He loved God, he liked people and nature very much. He liked going to church, praying and learning.

He passed away on December 31, 1987 in Regina. Michael is survived by his parents, Connie and Philip Paranuik and his sisters, Sheri and Audrey, all of Avonlea, Sask. and the rest of their family in Canada and Romania.

We knew all this long ago from the Gospel and from the experiences of the saints.

- Fr. Dan

OCA BISHOP HONORED

The President and founder of the National Pro-Life Movement Miss Nellie Gray presented His Grace, Bishop HERMAN, of Philadelphia, with a special citation in behalf of the 20 million aborted children in America. Bishop Herman was the first Orthodox bishop to lead over 10,000 Pro-Life marchers to the steps of the nation's Supreme Court building where prayers were offered to overturn the 1973 Roe/Wade decision legalizing abortions on demand. The march, last January 22, was during one of the nation's worst snow storms. The snow fall is gone; the year, a new one: the Bishop's courage still an example; but the Roe/Wade decision still smears the honor of our nation.

PARISH BULLETIN NOTES

Regina, Sask. St. Nicholas. Although we celebrated the 85th anniversary of the founding of our church in May when His Grace Bishop Nathaniel was able to be with us, we joyfully celebrated again on December 6, our 85th St. Nicholas Hram. On this smaller occasion, our church was filled to capacity for Holy Liturgy. It was followed by a lenten dinner served in our social hall to a capacity crowd. We thank all our friends and patrons for helping to make our 85th year a happy and memorable one . . . Congratulations to Fr. and Psa. Turcoane on winning a trip to Hawaii. Happy holiday! . . . Our Adult Bible Study group has started and everyone is encouraged to attend.

Ť

Chicago, IL. Holy Nativity. Our parish took part in the festival "Christmas Around the World" sponsored by the city of Chicago... We thank all donors to our refrigerator fund and, hopefully, for a new copier.

t

Chicago, IL. St. Mary. Many thanks to the parishioners who donated toward the purchase of icons... to Mara & Nick Bratu for a blue vestment set and altar items... to the Moise Brenici family for a beautiful altar cross made in Greece.

-1

Regina, Sask. St. George. At a sad but lovely farewell dinner, we regretfully bid goodbye to Fr. George and Psa. Paula Treff. We wish them success in their new parish... We welcome our new priest, Fr. Dan Suciu and his family to our community and extend our love and support.

ı

Detroit, MI. St. Nicholas. We extend thanks to Rev. Fr. Marin Mihalache for serving as administrator/priest during the illness and slow

recovery of Fr. Dumitru Mihaescu . . . We were pleased at the good attendance at our annual Hram dinner and the support expressed following the speech given by His Grace, Bishop Nathaniel.

†

Vancouver, B.C. Holy Trinity. We welcome the Rev. Fr. Constantin Tarziu as our parish priest . . . We are fortunate to be able to hold our services in local Orthodox churches with God's help, we are working toward having our own church housing.

1

St. Paul, MN. St. Mary. We were the host church for a lecture sponsored by the OCA Midwest Deanery, with the topic "St. Mary, Birthgiver of God."... We received a Certificate of Notable Accomplishment in recognition of our help to the Ramsey Nursing Home... Our Ladies Auxiliary sponsored a collection for the local Food Shelf. They also helped with the collection of toys for needy children... All the children and their families received a special book with activities to do during Advent.

1

Bridgeport, CT. St. Dimitrie. Thanks to Prof & Mrs. J. Vergotti for their donation to our library of a complete collection of "Historical Magazine," a source of much information on Romanian history . . . Our youth, and Fr. Dimitrie distributed baskets of food donated by the parishioners to many needy families . . . The Church School prepared handmade cards and art work for the patients at the Dinan Center . . . A Tree of Life drawn by Betsy Cipu, depicts the faces of her nursery class students.

Ŧ

Akron, OH. Presentation of Our Lord. Two lovely new icon stands carved by Rev. Fr. George Carstea have been donated by the Millie Pistrui family... The diocesan Dept. of Education met at our parish and was chaired by Psa. Anita... Our parish-sponsored decorated tree at the Holiday Tree Festival was a huge

success. All the handmade articles represented world-wide Orthodoxy with dolls, wheat decorations, and other crafted objects. An estimated 150-200,000 people visited the festival and the benefits go to the Children's Hospital Medical Center.

Southfield, MI. St. George Cathedral. Sincere thanks to Peter and Irene Metes for donations for plants in the lobby of the social hall and bookcase in the conference room. . . to George and Aurelia Jacobs for plants in the lobby and for making and donating the pancake breakfast for the Church School children . . . and to everyone who helped make our first Craft Show a success.

t

Cleveland, OH. St. Mary. Golden-Agers Pensioners Club visited the Tangier Club's matineer show "Christmas in Hawaii"... The Church School collected clothing for the Berea Children's Home... thanks to all the workers and patrons who helped make our Christmass Craft Show a success... Mary Ellen Dobrea presented her student Pianor Recital at Baldwin-Wallace College.

Dearborn Hgts., MI. Sts. Peter & Paul. Thanks to Petru & Anna Petroi for the "busuioc" to be used during Boboteaza... to Michael Tifrea for donating a collection of Mihail Eminescu's poems to the library... to George Moran for three large bulletin boards for the Church School... Congratulations to David Cook who received a Master of Science in Admin. degree from Central Michigan U.... The Ladies Auxiliary purchased a new refrigerator for the parish house.

Youngstown, OH. Holy Trinity. Congratulations to Tillie Badila, a member of the Youngstown Symphony Chorus, for taking part in the presentation of Handel's "Messiah." She will participate in all its exciting schedule of concerts. Marius Sacui received an award for his drawing in the city-wide contest during the "Keep Christ in Christmas Festival."

(continued on page 13)

AN JOSE, CALIFORNIA 'ELEVATION OF THE HOLY CROSS MISSION

On Sunday, January 3, approxinately 150 faithful participated in he Divine Liturgy celebrated by the administrator, Rev. Fr. Ambrus Cernat, assisted by Rev. Fr. John Sirbu, pastor of Holy Resurrection parish in Oakland and guest, Rev. Fr. Gheorghe Calciu.

The service was held in a local Roman Catholic church which was pened to the Orthodox community by the local pastor. The spiritual oy and benefits from the occasion remain in the hearts of those present and nourished the desire to establishe a stronger community and search for a possible church building suitable for the needs of Holy Cross mission.

Services are held twice a month at the Agnews Developmental Center," 3500 Zander Road, San Jose, California 95134-2299.

VATRA PUBLIC RELATIONS

Good public relations play an important part in the existence of any institution, whether it is a secular or a religious organization.

With this in mind, our Episcopate staff hosted a New Year holiday reception for our friends and neighbors which proved highly successful in familiarizing our professional and trades people with the Vatra and its facilities. Among those who attended were a judge, the county sheriff, educators, our architect, our accountants, and other various business men and women with whom we have contact. Each one expressed his/her pleasure at being invited and commented very well on the surroundings and the wonderful hospitality they encountered.

Toward this same end of cementing good public relations, we had another opportunity to do so recently. While the District Board of Lions Club International were in session at the local Grass Lake chapter head-quarters, the women's auxiliary had their own scheduled program.

They invited Florence Sirb, a member of our Vatra staff, as their guest speaker. Miss Sirb's address covered a short history of the Orthodox Christian religion, then expanded to include the founding of our Episcopate headquarters in this community, its members, and its various functions and activities.

The women were attentive and interested and many expressed a desire to visit our headquarters. Our Vatra is open to all who may wish to visit.

GREAT LENT

Prayer of Saint Efrem of Syria

O Lord and master of my life! Remove from me the spirit of sadness, despair, thirst for power and vain talk.

Instead, grant me, your servant, the spirit of prudence, humility, patience and love.

Indeed, O Lord and king, grant that I see my own sins and not judge my brother For you are blessed unto ages of ages. Amen.

HIERARCHAL SCHEDULE

Sunday, January 3. and Theophany, Wednesday, January 6. Southfield, MI. St. George Cathedral. Celebrated Divine Liturgy. Sermon. Blessing of Water service.

Sunday, January 10. Canton, OH. St. George. Divine Liturgy, sermon. Attended festivities celebrating 25th ordination anniversary of Fr. Stanciu, presented speech.

Sunday, January 17. Detroit, MI. St. Nicholas. Presided at Divine Liturgy. Conferences with Fr. Mihaescu and with Parish Council.

Sunday, January 24. Southfield, MI. St. George Cathedral. Divine Liturgy, sermon.

PARISH BULLETIN:

(continued from page 12)

Hermitage, PA. Holy Cross. Thanks to Bob Gerwing for the beautiful backdrop done in traditional iconographic style for the Church School children . . . AROY had a successful sub sandwich sale . . . Our ladies take part in volunteer service for a Soup Kitchen sponsored by the local VFW . . . they were pleased at the good crowd who attended their Chinese Auction despite the bad winter weather conditions . . . They also enjoyed their luncheon "out" as a relaxation from all the effort they expended during the holiday season.

Ť

Merrillville, IN. Descent of the Holy Spirit. The parish house was renovated in anticipation of the arrival of our new priest, Rev. Fr. George Treff and family . . . Parishioners welcomed them with a "surprise party" when they arrived . . . After the departure of Fr. Gage, we are pleased that the Holy Liturgy continued to be served each Sunday, without interruption, by visiting priests, and we are grateful to them.

PREDICĂ LA SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL

"Fost-a un om trimis de Dumnezeu. Numele lui era Ioan. El a venit ca martor ca să mărturisească despre lumină. Nu era el lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre lumină . . . Ioan a mărturisit despre El când a strigat: "Cel ce vine după mine este înaintea mea, căci înainte de mine a fost."

(In. 1:6-8 . . . 15)

Iubiți credincioși,

Nici un alt personaj de dinainte de Mântuitorul, sau din vremea Lui, nu este amintit cu numele și cu faptele sale, în Noul Testament, atât de frecvent cum este Sfântul Ioan Botezătorul. Cele patru evanghelii vorbesc despre el cu o stăruința deosebită. Faptele Apostolilor îl menționează prin ucenicii săi și numele, ca și personalitatea lui extraordinară trec prin Noul Testament cu autoritate.

Sfântul Ioan Botezătorul a marcat o răscruce foarte netă în istoria poporului evreu, atât ca învățătură morală, cât și ca perspectivă eshatologică. Născut din preotul Zaharia și din Elisabeta, verișoara Sfintei Fecioare, el era văr mai îndepărtat al lui Iisus și mai în vârstă cu șase luni decât El. In felul acesta Ioan ne apare ca un înainte mergător al Mântuitorului și în sensul vârstei și în cel mistic.

Personalitatea lui era atât de extraordinară, încât a dominat întreaga societate iudaică pentru o vreme îndelungată. Ucenicii săi îl adorau și vedeau în el pe adevăratul mesia. Este sigur că au circulat documente scrise despre viața și activitatea lui, care încercau să-l indice cu certitudine ca Mesia. Aceste documente au servit celor patru evanghelişti la istorisirea vieții sfântului. Ioan Botezătorul și ele sunt importante pentru noi, fiindcă ne ajută să refacem, nu numai personalitatea istorică a sfântului, ci și să realizăm influența lui în epocă. Evangheliștii nu uită niciodată să polemizeze cu aceste documente ioanice, în sensul că ei subliniază mereu rolul de înaintemergător al fiului lui Zaharia, subordonarea sa față de Iisus, importanța lui numai ca profet, trăind la confluența celor două testamente și recunoscând mesianitatea Mântuitorului.

Sfântul Ioan Evanghelistul precizează despre Ioan:

"Nu era el lumina, ci el a venit ca să mărturisească despre lumină."

Sfântul Matei subliniază acest raport în repetate rânduri și cităm doar o frază: când Iisus vine la Ioan pentru a se boteza, acesta Ii spune: "Eu am trebuință să mă botez la tine și Tu vii la Mine."

Sfântul Marcu menționează spusele lui Ioan despre Hristos:

"Eu nu sunt vrednic să mă aplec și să-I desleg curelele încălțămintei." (1:7) În sfârșit, sfântul Luca extinde acest raport de subordonare până la vremea anterioară nașterii lui Ioan, când pruncul a săltat în pântecele mamei sale, atunci când Maica Domnului a venit s'o viziteze.

Ucenicii lui Ioan, au continuat să-l considere drept Mântuitorul cel adevărat și după moartea lui, opunându-l astfel lui Iisus. Un document intitulat RECUNOAȘTERI CLEMENTINE citează afirmația unui ucenic al lui Ioan, care îl declara pe acesta mesia și nu pe Iisus. Chiar în zilele noastre există în Mesopotamia o sectă, nu prea numeroasă, numită mandeeana, și care pretinde că duce mai departe mișcarea salvatoare inițiată de învățătorul său. De aceea caută textele biblice să stabilească mereu subordonarea lui Ioan față de Iisus, fără a-i diminua în nici un fel valoarea și personalitatea.

Ioan a crescut de mic în pustie. Părinții lui au murit curând după nașterea lui, fiind deja bătrâni, așa cum menționează Scriptura. Probabil că el a fost adoptat de vreo comunitate mistică, poate chiar de secta esenienilor, una dintre cele mai riguroase secte iudaice. Deși Ioan avea multe rude, așa cum reiese din Luca 1:58 și următoarele, totuși el a mers de mic în pustie. Poate că aceste rude au îngăduit ca Ioan să părăsească lumea, impresionați de proorocirea lui Zaharia la nașterea fiului său:

"Şi tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile Lui." (Lc. 1:76).

Conform tradiției iudaice, proorocii duceau o viață severă, ades retrasă în pustie și în crăpăturile stâncilor și numai din când în când intrau în cetăți spre a aduce oamenilor mesajul cutremurător al profeției lor.

Documentele ioanice vorbesc despre nașterea lui ca de un fenomen mistic, asemenea lui Isaac din Avraam. Tatăl său, Zaharia, fiind arhiereul anului, a intrat în sfânta sfintelor pentru a tămâia, așa cum era ritualul templului:

"Dar în partea a doua, (Sfânta Sfintelor) intra numai marele preot odată pe an și nu fără sânge, pe care îl aduce pentru sine însuși pentru păcatele din neștiință ale poporului." (Evr. 9:7)

Atunci i se arată arhanghelul Gavriil care îi spune că Elisabeta va naște un fiu, vestire pe care Zaharia nu o crede, soția lui fiind bătrână. Arhanghelul îi dă atunci un semn: va rămâne mut până la nașterea pruncului. Poporul a înțeles că marele preot avusese o vedenie, dar el era prea înspăimântat pentru a mai fi în stare să le dea o explicație.

Cel dintâi portret al lui Ioan Botezătorul ne este trasat în linii sumare dar pregnante de către arhanghelul Gavriil, portret care va fi preluat și completat de Zaharia, cu datele revelate lui de Dumnezeu, iar ultimul ortret, și cel mai elucidant, va fi trasat de Insuși Iius. Iată portretul făcut de arhanghel:

"Căci el va fi mare înaintea Domnului, nu va bea in, nici sichera și se va umple de duh sfânt încă din lântecele mamei sale . . . va merge înaintea lui Dumiezeu, în duhul puterii lui Ilie, ca să întoarcă inimile lărinților la copii și pe cei neascultători la umblarea n înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domiului un popor bine pregătit pentru El." (Lc. 1:15-17)

Proorocirea referitoare la umplerea de duh sfânt încă din pântecele mamei sale, s'a împlinit şase luni mai ârziu: Sfânta Fecioară, în care se zămislise de curând isus, o vizitează pe Elisabeta şi pruncul acesteia din urmă tresare în pântecele mamei.

Cu ocazia nașterii lui Ioan, multe rude se adunaseră n casa lui Zaharia, pentru acest eveniment. Fiecare a propus un nume pentru prunc, dar când l-au întrepat pe Zaharia — pentru autoritatea lui paternă - acesta a scris pe o placă: "Numele lui va fi Ioan." Atunci s'a deslegat limba și el rostește acea cântare conținută n evanghelia lui Luca, în care găsim cel de al doilea portret al lui Ioan:

"Şi tu, pruncule, vei fi chemat prooroc al celui Preaînalt, căci vei merge înaintea Domnului ca să pregătești căile lui și să dai poporului Său cunoștința mântuirii care stă în iertarea păcatelor lui datorită marei îndurări a Dumnezeului nostru, în urma căreia ne-a cercetat soarele care răsare din înălțime ca să lumineze pe cei ce zac în întunericul și în umbra morții și să ne îndrepte picioarele pe calea păcii." (Lc. 76:80)

In acest portret se găsesc toate elementele care vor caracteriza activitatea Sfântului Ioan Botezătorul: botezul pocăinței, pentru iertarea păcatelor, mergerea înainte pentru a găti calea Domnului, vestirea iminenței lui Iisus, soarele care va lumina pe cei ce zăceau în umbra morții.

Astfel, figura și misiunea sfântului Ioan ne apar ca hotărâte dintru început, el urmând să accepte sau nu acest destin descris în portretizarea lui Zaharia. Fără îndoială că, încă de mic, el a fost crescut în convingerea misiunii sale și i s'a conformat, mergând în pustie și ducând viața dură a profeților ieremiți: haină din piele de cămilă, încins cu o curea lată mânca numai lăcuste și miere sălbatică. (Cf. Mt. 3:4)

Predica lui Ioan începe în pustie și ea are un caracter net eshatologic. El vedea iminența sfârșitului lumii. De aceea caracterul moral este dominant în predicația lui, iar caracterul teologic este foarte redus, constând în afirmația că Mesia era deja în lume și el însuși se pune în raport de această prezență. Botezul lui era cel al pocăinței, adevăratul botez mântuitor urmând să fie făcut de Iisus:

"Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar cel ce vine după mine este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-i desleg încălțămintea. El vă va boteza cu duh sfânt și cu foc." (Mt. 3:11-12) Rolul moralizator al predicii lui Ioan se vede și din sfaturile pe care le dădea diverselor categorii sociale care veneau la el: celor avuți le da sfatul să împartă ceea ce au cu cei săraci, vameșilor să nu ceară mai mult decât li se cuvenea, ostașilor să nu jefuiască pe cei lipsiți de apărare, fariseilor le vorbea cu duritate:

"Pui de năpârci, cine v'a învățat să fugiți de mânia viitoare?" Din toate cele arătate mai sus, reiese că și Ioan însuși și-a trasat un portret aproximativ, legat mai mult de misiunea sa și de raportul cu Iisus. Dintre toate afirmațiile lui, tinzând să se portretizeze singur, cea mai ,caracteristică mi se pare cea inserată în evanghelia a patra, care precizează că, odată cu el, profețiile mesianice încetează:

"Eu sunt glasul celui care strigă în pustie . . ." și mai departe: 'Nu sunt eu Hristosul ci eu sunt trimis înaintea Lui . . . cine are mireasa, acela este mire, dar prietenul mirelui se bucură mult când îi aude glasul . . . trebuie că el să crească, iar eu să scad . . ." (In. 1:23 . . . 3; 28-30)

Este de ajuns să citim cu atenție predica lui Ioan Botezătorul ca să avem toate elementele societății vremii lui, corupția și formalismul, ca și sensurile predicației lui. Botezătorul lui Iisus a precizat de mai multe ori în fața trimișilor iudeilor (in. 1:19-24), cât și a ucenicilor săi (in 3:22-26), că el nu era decât un înaintemergător, cel care numai pregătește drumul lui Mesia, deja în lume, fără ca să se fi manifestat încă.

Pentru evrei, prezența în lume a lui Mesia însemna începutul unei eshatologii pe care multe apocalipse iudaice o prevesteau. Curiozitatea și dorința lor de a cunoaște lucrurile era atât de mare, încât îl asaltau pe Ioan cu tot felul de întrebări și delegații. Acesta însă răspundea constant: "Nu sunt eu proorocul, nu sunt eu Hristosul." Cu această ocazie precizeză și sensurile botezului său — botez al pocăinței — și trasează portretul lui Iisus ca Mesia și Judecător:

"El este Acela care vine după mine și care era înaintea mea, pentru că înainte de mine a fost . . . în mijlocul vostru stă Cel care vă va boteza cu foc și cu Duh Sfânt." (In. 1:27; Mt. 3:11) Interesant este faptul că Ioan îl vede pe Iisus mai mult ca judecător drept și nemitarnic, așa cum L-au conturat scrierile Vechiului Testament. Vorbind foarte puțin despre aspectul de umilință al Mântuitorului, el Îi scoate în evidență măreția divină, puterea de a pedepsi:

"Acela are lopata în mâna lui dreaptă și va curăța aria sa cu desăvârșire; grâul îl va strânge în hambar, iar pleava o va arde într'un foc care nu se va stinge." (Mt. 3:12)

Asemănarea dintre această afirmație și judecata din urmă este mai mult decât șocantă.

Figura Lui Ioan Botezătorul domina întreaga epocă. Evreii, strânși între stăpânirea romană și propria lor incapacitate de a înțelege mesajele sfinte, conținute în profeții, cât și dezorientați de faptul că vreme de aproape 500 de ani profețiile încetaseră, nu mai înțelegeau rostul unui nou profet în acele vremi aproape apocaliptice și erau înclinați să vadă în Ioan pe Mesia. Curajul acestuia de a mustra public păcatul, necruțarea lui față de corupția societății, tăria cu care certa pe Irod pentru că se căsătorise cu sora fratelui său, care îi era și nepoată, aerul lui inspirat, duritatea vieții lui de pustnic și audiența extraordinară în societatea evreească la toate nivelele îi confirmau toate caracteristicile unui mesia, așa cum îl înțelegeau evreii.

Desigur, fariseii și cărturarii care complotau continuu, sau numai încercau să comploteze împotriva stăpânirii romane cu care, pe de altă parte, colaborau în multe privințe, au văzut în Ioan de posibilul conducător al unei răzvrătiri reușite, sau măcar al unei lupte mai dârze. De aceea și-au trimis solii la el. Răspunsul lui Ioan i-a decepționat. Afirmația lui că după el vine un altul mai puternic decât el, l-a pus în afara speranțelor lor.

In aceste împrejurări și aceste oscilații ale nădejdii și ale descurajării, Iisus se pregătește să iasă la propoveduire. El vine la Ioan să se boteze, poate că prin acesta Mântuitorul urmărea o confirmare publică a lui, care să-l arate fără echivoc, drept cel despre care Ioan vorbise. Intâlnirea celor doi, dă prilej evangheliștilor să pună în raport de autoritate pe Iisus față de Botezător, fie că o fac explicit ca Matei, fie că o fac implicit ca Marcu și Luca. Sfântul Matei menționează uimirea lui Ioan când îl vede pe Iisus venind să se boteze, adică pe cel despre care spusese că el nu este vrednic nici măcar să-i deslege cureaua încălțămintei și Ii spune:

"Eu am trebuință să mă botez la Tine și Tu vii la mine?"

'Evangheliştii menţionează şi fenomenul divin al arătării Sfintei Treimi — Tatăl confirmând pe Fiul care se boteza şi Sfântul Duh care se pogoară în chip de porumbel — fenomen care nu se întâmplase niciodată pentru Ioan. Astfel se subliniază esenţa divină a lui Iisus, participarea Lui la dumnezeire şi la umanitate, spre deosebire de firea numai umană a lui Ioan. Din clipa aceea, acesta înţelege că rolul lui se apropie de sfârşit, că Mântuitorul va creşte, iar el va scădea.

Ioan trăise ani la rând în pustie și în solitudine, bărbat singuratec și dur, companion al lucrurilor eterne pe care numai el le cunoștea, el peste care căzuse cuvântul lui Dumnezeu. Iudeii nu mai auziseră niciodată un om vorbind despre Mesia în felul lui, adică un Mesia prezent deja în lume, justițiar și care va arde cu foc pleava și neghina. Cuvântul lui Ioan era direct și tăios ca fulgerul, sufletul era în el un foc arzând mereu, misiunea lui nu venea de la oameni, ci de la Dumnezeu. De aceea el începea de fiecare dată cu cuvintele: "Așa spune Domnul." El surpă munții indiferenței iudaice și umple văile formalismului cu focul certitudinii; el gătește calea Domnului și drepte face cărările lui.

Ioan nu face miracole, nu învie morți, nu vindecă bolnavi. El numai sensibilizează sufletele pentru predica viitoare a Mântuitorului. Ministeriul lui a constat în puterea cuvântului și puterea cuvântului, atunci când Duhul lui Dumnezeu sta în el, este nelimitată. In cuvântul Botezătorului pulsează vie și actuală, gata de împlinire, o nădejde milenară păstrată pe tot parcursul Vechiului Testament. În inima noastră există dintru început ceva care pregătește calea Domnului și-li face cărările drepte: omul este creat pentru venirea lui Hristos în el.

Conștiința misiunii sale îi dădea lui Ioan curajul de a nu cruța păcatul, de a spune adevărul cu aceeași putere și vameșului, ca și fariseului, și soldatului, ca și împăratului. Ecoul acestui curaj se exprima prim pocăința multora, printr'o teamă amestecată cu respect la Irod și o ură ucigașă la Irodiada. Din acest complex de sentimente naște șirul întâmplărilor ulterioare care decid destinul tragic al lui Ioan Botezătorul, care este închis de Irod.

Prizonieratul lui Ioan a fost lung, mai lung de un an. Ucenicii săi îi aduceau vești despre ceea ce făcea Iisus: El mânca la masa păcătoșilor, chema la pocăință pe desfrânate, vindeca și nu pedepsea, vorbea despre sacrificiu și nu despre judecată. El era iubirea și nu justiția. Iisus nu corespundea cu imaginea justițiarului pe care o trasase Ioan. Profeții nu au perspectiva evenimentelor pe care le proorocesc; adeseori cele îndepărtate le apar ca fiind de față, din cauza importanței lor, iar cele mai apropiate le apar distantate, pentru că sunt mai puțin importante. Ioan avea mai aproape de el imaginea venirii a doua a lui Iisus și scena zguduitoare a judecății finale; mai aproapele i se părea Judecatorul nemitarnic de la sfârșitul veacului, decât "omul Durerii" care striga pe cruce: "Iartă-le lor, Doamne, că nu știu ce fac."

Cred că acestea erau sentimentele care tulburau inima chinuită a celui închis, el care trăia într'o eschatologie imediată. Poate "era Cel Care trebuie să vină, sau să așteptăm pe altul?" (Mt. 11:3)

Fără îndoială că Iisus a înțeles exact sensul chinului lui Ioan, ca și întrebarea lui, poate că a văzut că acesta își pierduse perspectiva spirituală pe care o avusese mai înainte — Ioan începuse să scadă — și le da asigurarea ucenicilor trimiși că El este cel ce trebuie să vină, enumerând ceea ce făcea, pentru ca Ioan să vadă că în El se împlineau proorociile:

"Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: orbii își recapătă vederea, schiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții înviază și săracilor li se propoveduește Evanghelia." (Mt. 11:4-5)

Aluzia la proorocia lui Isaia 29:18-19 și 35:5-6, relativ la acțiunile lui Mesia era evidentă. Mântuitorul își afirmă autenticitatea pe baza profețiilor. Domnul a cercetat pe poporul Său. Ioan putea să meargă la moarte cu tărie.

Mântuitorul profită de acest prilej pentru a trasa un t portret al lui Ioan, mai complet și mai plin de auritate, un portret pe care îl pune în raport de Sine suși pentru a biciui încă odată formalismul și sceprismul iudaic și a face diferența dintre Vechiul Testaent — epoca fără har și Noul Testament — epoca care harul se va da lumii:

"(Iisus) spunea cuvintele acestea despre Duhul pe re aveau să-L primească cei care vor crede în El, căci uhul încă nu fusese dat, fiindcă Iisus încă nu fusese oslăvit." (In. 7:38)

Aşa cum am mai spus, portretul Sfântului Ioan otezătorul ne este făcut de trei ori, de către trei pernaje diferite: cel dintâi, de către arhanghelul Gavriîn momentul în care îl anunță pe Zaharia că va avea n fiu. Acest portret este făcut în taină, numai lui Zaaria și, fără îndoială, el l-a mărturisit public după așterea fiului său; al doilea portret îl face însuși tatăl otezătorului, în clipa în care pruncul se naște și el își căpătă glasul; cel de al treilea portret este cel făcut Lisus. Desigur, multi dintre cei care Il ascultau pe lântuitorul, îl ascultaseră mai înainte și pe Ioan și ceau poate cu uimire, deosebirea dintre conținutul redicii unuia și a celuilalt. Unii îl consideraseră pe Ioan pe Ilie reînviat — el însuși negase acest lucru (In. 19-23); pe de altă parte Iisus vorbea despre el ca espre Ilie, numai că El se referea la curajul și predica i Ioan asemănătoare cu a lui Ilie. Mântuitorul începe ı o ușoară ironie, pentru a trece apoi la afirmații dognatice foarte grave:

"Ce ați ieșit să vedeți în pustie? Trestia legănată de ânt?...Un om îmbrăcat în haine moi?" (Lc. 7:24-5)

Apoi trece la afirmații mari despre Ioan, pe care îl onsidera mai mult decât un profet; nimeni din cei ăscuți din femeie nu este mai mare decât Botezătorul. șa dar Iisus îl considera pe Ioan ca pe un foarte important personaj pe care îl respecta și îl afirma ca pe nul care a deschis o cale pentru Mesia. Profeția lui ste deci autentificată chiar de cel pe care el l-a roorocit, i se da credibilitate absolută, cele afirmate e el erau mai precise și mai actuale decât tot ce se pusese mai înainte. În el erau întrunite trei elemente are îi certificau dimensiunea acordată de Iisus: un tare om, purtând un mare mesaj într'un timp mare. Tra momentul în care eternitatea lui Dumnezeu intra timp, cu un sens mântuitor.

Dar Ioan este cel mai mic în împărația lui Dumezeu. Această afirmație antitetică față de aprecierea mediat anterioară se referea la faptul că Ioan nu a prins ici moartea, nici învierea lui Iisus, înălțarea Lui la er, pogorârea Sfântului Duh, harul mântuirii. Viața, noartea și învierea lui Hristos au introdus în lume leosebiri atât de totale, încât întreagă istoria a fost mpărțită în două prin venirea lui; o nouă creație a fost nstituită, cum spune Sf. Apostol Pavel. Comparația dintre Ioan, bărbat îmbrăcat în haine aspre și care nu mânca și bea decât cu mare austeritate și Iisus care mânca și bea pentru a se face tuturor toate ca pe toți să-i mântuiască, lovește în incapacitatea iudeilor de a aprecia și una, și alta din cele două atitudini. Despre Ioan, ei spuneau că are drac, despre Iisus că este un lacom și un bețiv, care sta la masă cu vameșii și păcătoșii.

Afirmația lui Hristos că din "zilele lui Ioan și până acum împărăția lui Dumnezeu se ia cu năvala și cei ce dau năvală pun mâna pe ea" (Mt. 11:12) rămâne învăluită în mister și este greu de descifrat.

Sfârșitul lui Ioan Botezătorul are loc în formă dramatică. Desigur, și Irod Antipa, și sfetnicii lui înțelegeau exact pericolul predicării lui Ioan prin mesianismul și eshatologia ei, după cum o vor înțelege și pe a lui Iisus. Sub presiunea Irodiadei se produce arestarea profetului, dar Irod avea prea mult respect pentru el și prea multă frică de popor pentru a avea curajul să-l execute. Asasinarea lui Ioan este consecința unui complot al Irodiadei care, cu ocazia zilei de naștere a lui Irod, a pune pe fiica ei Salomea să danseze în fața oaspeților.

Vrăjit de dansul fetei și amețit de băutură, regele îi promite ca răsplată orice: "Orice îmi vei cere îți voi da, până și jumătate din împărăție." (Mc. 6:23)

In felul acesta complotul a reușit. Salomea, conform sfatului mamei sale, cere capul lui Ioan; Irod, care promisese sub jurământ orice răsplată pentru dansul Salomeei, este obligat să-l execute pe proorocul închis. Iosif Flavius, în ANTICHITAȚI IUDAICE, XVIII, v. 2, spune că detențiunea lui Ioan Botezătorul, ca și executarea lui, au avut loc în fortăreața macabeanuirodiană Macherus, în apropiere de Marea Moartă, la limita de sud a Pereii și că această moarte s'a datorat fricii lui Irod de consecințele politice ale creșterii popularității lui Ioan, ceea ce nu exclude deloc complotul Irodiadei. Moartea martirică a lui Ioan a tulburat adânc pe Iisus și ea a rămas pentru totdeauna imprimată în sensibilitatea popoarelor. În folclorul românesc, unele expresii au trecut aproape textual din scriptură în vorbirea curentă. În poveștile noastre, când o împărăție este bântuită de vreo pacoste și vin vitejii s'o scape — Făt Frumos fiind cel care reușește să pună capăt nenorocirii — împăratul rostește: Cere-mi orice, până la jumătate din împărăție și îți voi da drept răsplată.

Figura sfântului Ioan Botezătorul se desprinde cu pregnanță din șirul profeților, prin personalitatea lui extraordinară, prin viața aspră pe care a dus-o, prin forța cuvântului său și curajul cu care a mustrat păcatul și pe păcătoși. El rămâne un înainte mergător care curăță păcatul și deschide, în același timp, căile pentru ceea ce urmează să vină.

Astăzi, în multe părți ale lumii, minciuna, desfrâul și injustiția și-au întins aripile întunecate, Irozi și Irodiade își împing fiicele să danseze în fața celor care stau la mesele nerușinării, păcatul se cuibărește în inimile și casele celor puternici. Soldații se pocăiesc, vameșii restituie îndoit celor pe care i-au nedreptățit, păcătoșii revin treptat la credință, căci Duhul lui Dumnezeu lucrează împotriva satanei.

Peste pământul țării noastre, umbra păcatului se lățește tot mai deasă, încercând să ucidă credința, speranța și bunătatea. Munții sunt tot mai înalți, văile tot mai adânci. Cine va netezi căile Domnului, cine va striga în deșert ca să se facă drepte cărările Lui, unde este glasul aceluia? Ce ierarh va striga lui Irod că mânia Domnului este aproape, că toporul la rădăcina

pomului zace și că pomul care nu face roade se taie și se aruncă în foc?

Dar noi credem și așteptăm în fiecare clipă să se ridice bărbatul aspru și necruțător care nu se teme de moarte și nici nu cunoaște lingușirea, îmbrăcat în haine fără podoabă și care să strige cu glas tunător: "NU mai ucideți, nu vă mai trufiți, căci trufia voastră este urâtă înaintea lui Dumnezeu. Pocăiți-vă, că aproape este sfârșitul vostru."

Noi știm că sfârșitul este aproape. De aceea strigăm și nu obosim niciodată să strigăm: "Pocăiți-vă, căci aproape este împărăția și dreptatea lui Dumnezeu."

Pr. Gh. Calciu

UNUS CHRISTIANUS, NULLUS CHRISTIANUS

In scurta noastră experiență pastoral-bisericească de până acum am întâlnit frați întru Domnul, care deși pretind că și dânșii "cred," totuși nu merg la Biserică, rugându-se "acasă," sau în "minte," după cum sânt frați care deși merg la Biserică, vin aici pentru motive altele decât cele ale mântuirii.

Astfel se face că Bisericile noastre nu numai că sânt aproape goale, sau în lipsă de adevărați închinători, dar încet, încet și fără să vrem ajungem și la o falsă înțelegere a creștinismului însăși și a realității bisericești "per se."

Ambele categorii de credincioși enumerați mai sus justifică de fapt adevărul proverbului latin după care "nici un creștin nu este creștin de unul singur" ("Unus christianus, nullus christianus").

Fiindcă însăși Împărăția lui Dumnezeu, pe care orice om păcătos, dar pocăindu-se o caută, este o realitate deopotrivă personal-lăuntrică, socialbisericească și eshatologică.

Nimeni nu poate "sări" direct în Impărăția cerului (cea eshatologică) fără a realiza mai întâi această împărăție și în sine, dar și în cadrul social al Bisericii, unde iubirea de frate devine o realitate vizibilă.

Iată de ce închinătorii în Duh și Adevăr, nu și cei formali, nu pot ignora exact această dimensiune socială" a Impărăției lui Dumnezeu, Biserica, după cum nu pot înțelege Biserica decât ca pe un fenomen social-cultural sau politic.

Biserica este Impărăția lui Dumnezeu făcută prezentă în lume, este " aluatul" istoriei și al lumii noi, al lumii născute din coasta lui Hristos.

"Noua societate," "noul Israel," adică Biserica lui Hristos nu este o "abstracție," o formă "imaginatividealistică" ruptă de realitate, ci viață adevărată în comuniune de dragoste frățească, după modelul desăvârșit al iubirii treimice.

Credința și Biserica noastră Creștină Ortodoxă sânt întradevăr realități eshatologice, adică țin și depind și de realizarea eshatonului ceresc. Dar la noi eshatologia nu înseamnă și nu este înțeleasă ca la alții numai în spirit de fatidică apocalipsă.

Dimpotrivă, Biserica noastră trăiește încă din ziua Rusaliilor în această dublă realitate: a lumii acesteia și a celei ce va să vină; adevărata viață a creștinilor fiind deja ascunsă în Hristos. De aceea și sectarismul " apocaliptic" al sfârșitului iminent al lumii este o erezie "spiritualistă," atunci când se transformă într-o perpetuă obsesie, obsesie care paralizează voința de viață și acțiune, negând totodată realitatea prezenței împărăției lui Dumnezeu în Biserica slujitoare.

A aștepta cu emoție, dar fărăl speranță, în frică și singurătate sufletească numai acea clipă fatală a sfârșitului, a anihilării, înseamnă a lipsi pe aproapele nostru de puținul de iubire de care are atâta nevoie acum. Desigur, nici amăgirile milenariste nu sânt departe de "idealul" apocaliptic, după cum nici împărăția "acestei lumi" propovăduită de atei nu corespunde adevărului biblic.

Biserica nu este întradevăr a "acestei lumi," dar are o misiune de împlinit în lumea aceasta. De aceea Biserica, precum și credincioșii adevărați nu se pot și nici nu trebuie să se retragă din lume, nici nu se pot refugia în "exerciții intelectuale," numite "rugăciuni," lăsând câmpul evanghelic pradă falselor duhuri.

Rostul Bisericii este realizarea binelui și în lumea aceasta, dar totodată și luptă până la jertfa de sine împotriva răului și minciunii, de oriunde ar veni acestea.

La baza Bisericii stau iubirea, credința, nădejdea, libertatea spirituală. De aceea nimeni nu se poate mântui în solitudine și izolare, adică fiecare numai rugându-se "acasă," ori în "minte," după cum nici cei care vin din alte motive decât mântuirea la Biserică nu trebuie să creadă că Biserica ar fi o "asociație" sau o instituție

luntară cu scop "religios."

Biserica adevărată înseamnă iubire ță de Dumnezeu și oameni, în Iisus Iristos. Ori nimeni nu ar putea să-și anifeste iubirea față de frați, dacă am ăi toți izolați după pereții reci ai inferentismului sau în sâmburii amari egoismului, fie acesta și "initual."

De aceea nici monahismul nu este formă de creștinism anti-social. Este umai o încercare a monahilor, ca sub nducerea unui părinte spiritual să rmeze o mică Biserică, o organizare cială nouă, pentru a trăi cum trebuie, comunitate, o viață cât mai propiată de idealul creștin adevărat.

Monahismul nu este o ieșire din planul social, ci numai o tranziție spre un alt ordin și o altă dimensiune a acestui plan, plan care oricum tot social rămâne.

Şi aici, ca şi în creştinismul ''din lume, '' după cum spune un teolog, fiecare cade singur, dar nimeni nu se poate mântui singur, ci în şi prin Sfânta Biserică.

De asemenea, omul adevărat crează și progresează spiritual, își împlinește vocația și chemarea ontologică, în istorie și dincolo de istorie. Direcția ' 'finală'' a omului este o direcție eshatologică, dar trece neapărat pe drumul cu spini al istoriei spirituale.

Este întradevăr o istorie tragică și plină de suferință, dar în câmpul acestei istorii omul se maturizează spiritual, învață ce este iubirea adevărată față de Dumnezeu și aproape, pregătindu-se nu numai pentru clipa înfricoșatei judecăți, dar și pentru o viață eternă în dimensiunea eshatologică a iubirii cerești, o iubire desăvârșită întru Hristos.

Este taina cea mare a Iubirii din care se naște și Adevărul după care niciodată ''unus Christianus, nullus Christianus!''

Pr. Marin Mihalache

Sărbătorirea Unirii la Detroit

Duminică 24 Ianuarie, 1988, la iserica Ortodoxă Română ''Sf. 'icolae,'' Detroit, Michigan, a avut c a frumoasă serbare culturală ilejuită de aniversarea gloriosului eniment al Unirii Principatelor.

Sărbătorirea a avut loc sub auspiciile sociației Culturale Române de pe ngă susnumita Biserică, asociație ființată acum peste 30 de ani de către .C. Părinte Dumitru Mihăescu.

Programul a fost pregătit și realizat Dl. Prof. Dr. George Rosculet. Sii dat concursul: Prof. Dr. George osculet cu o erudită lucrare istorică ivind continuitatea poporului Roân, Actul Unirii și nevoile actuale unire; recitarea poeziilor "Cea din mă noapte a lui Mihai Viteazul'' D. Bolintineanu, "Limba noastră" Mateevici și alte versuri din lirica mânească; Prof. și teologul Stoian oman a citit artistic dialogul dintre los Ioan Roată și Cuza Vodă; Ana laria Mărăndici: "La noi" de Ocvian Goga; Anca Ghiorghiu: "Cedoresc eu ție, dulce Românie" de lihai Eminescu; Magda Marin: '' rum bun'' de Vasile Alecsandri; aniela Marin: "Desteaptă-te,

Române!'' de Andrei Mureșan; Dan Ștefan Mihăescu a interpretat la vioară un frumos concert clasic.

In încheierea programului Prof. Mircea Lungu a recitat cu patos și talent o poezie originală, poezie care a stârnit admirația și aplauzele celor prezenți.

Corul unanim și ''ad-hoc'' .al participanților la serbarea culturală a

cântat cu însuflețire: "Tatăl nostru," "Cu noi este Dumnezeu!", "Deșteaptă-te, Române!", "Pe-al nostru steag," "Trei culori," "Hora Unirii" și "God Bless America!"

IATĂ, EU STAU LA UȘĂ ȘI BAT!

Ca niște flori presate zac anii mei prin cărți. Ceasloave din biserici și pravile și hărți Prin stropi de lumânare îmi răstigniră gândul. Te-ascunde oare cifra, Te-ascunde oare rândul?

Te-am căutat în raftul ajuns la căpriori Când mă chemau pe dealuri salcâmi, privighetori. De ce Te-ascunzi de mine și-mi lași cenușa stinsă? De spini și pălămidă cărarea e cuprinsă.

Imi obosește ochiul pe cărți îngenuncheat Dar cercul barieră e-adânc și înnoptat. Mai stăruri peste slove poate găsesc o punte; Și seacă râul vremii cu albii lungi pe frunte.

Tot trupul e-ntrebare, dar gândul nu-i răspuns — E-n inimă o-poartă și nimeni n-a pătruns. Cad litere și cifre talaj lângă lăcate; Mă-aplec și strig: au cine în ușă veșnic bate?

Pr. Dumitru Ichim

ANTICRISTUL

Eșit din mintea unor oameni satanizați, Anticristul trăește, ca un principe al întunericului. Deci, împotriva Bisericii, ca și a omenirii se ridică el, câștigând unelte ce-i stau la îndemână. Acest viscol anticreștin vrea să ucidă sufletul și să ne scufunde în iadul pe pământ al crezului lui. In veacul nostru această luptă anticreștină se deslănțue aprig. Popoarele de dincolo de "Cortina de Fier" ne dau azi sumbrul tablou al pustiirii morale. România, glia străbună, este în aceași primejdie. Românii trăesc subjugați pe pământul străbun. Obsesia comunistilor este distrugerea oricăror rădăcini spirituale. Sunt deja decenii de geamăt ale poporului subjugat, sunt lacrimile și sângele celor exterminați, sunt Sfintele Altare dărâmate, sunt Sf. Icoane batjocorite, sunt mărturii în piatră ale trecutului unui neam, azi spulberate.

Mân. Văcărești, cu Ctitorul ei, au luat drumul gropilor de gunoae. Mân. Pantelimon, ctitorie de la 1735, a lui Matei Ghika, a avut aceeași soartă. Biserica Cotroceni, Biserica Sf. Spiridon Vechi, Biserica Sf. Vineri și multe alte zeci de Locașuri Sfinte sunt dărâmate de stăpânirea haină.

Veștile ce vin din România spun că "regimul fără Dumnezeu și fără Țară' are de gând să dărâme Patriarhia Ortodoxă Română, depe Dealul Mitropoliei din București, ca și Bisericile din "Cetatea de Scaun" dela Târgoviște. Ce ucidere a demnității umane. Ne aflăm în fața unei falsificări ale trecutului istoric. Este un genocid spiritual în inima Europei.

Icoane martire deplâng tristul destin. Smulse din Altare și traficate în occident. In Berna a găsit Dna Ana Maria Marin Icoane cu Sf. Apostoli. Erau dela Biserica Enei din București, în jurul căreia se plimbaseră, în 15 Apr. 1944, bombele fără să o atingă, dar a căzut la pământ sub boldozerele bolșevice. Iată că se dărâmă semnele văzute al trecutului, cari închid în sine rădăcinile sufletului românesc. Vor să răstignească Neamul. Disprețul față de Românii Ortodoxi, 80% din populație, arată brutalitatea cu care demolarea este executată. Dar surzenia Ierarhilor? Dar amuțirea Consiliului Național Ecumenic al Bisericilor dela Geneva, căruia s'au trimis plângeri, îngădue această batjocură?

Știm că urgia ce se abate peste Neam tinteste înlăturarea "Ghimpelui Latin'' - România, din coasta slavismului invadator și ștergerea trecutului istoric. Dar tot atât de bine cunoaștem că uneltele satanei nu pot smulge din inimi trăirea Credinței. Românul și-a ciopit nemuritor în inimi crezul creștin și rămâne piatră de hotar al Europei, înfrângând urgia păgână. Pământul țării are prețus Martirilor ce s'au coborât în el. Si ce multi sunt. Străbunii ne-au dăruit un Neam, ne-au dat o Tară, ne-au lăsau Troite păzitoare la răscruci, ne-au dan atâtea genii. Neamul luptă împotriva răului de azi și nu se teme de viitor. Românul este răbdător ca piatra și pașnic ca pământul, dar este Creștin si nu trădează pe Hristos, înfrăținduse cu Antihristul bolșevic. Virtutea Credintei îi dă orientarea, Nădejdea aripile și sprijinul, iar iubirea de Dumnezeu și Țară, puterea de a reîntregi Țara și a mântui Neamul. Ajută, Doamne, și Neamului Românesc!

Părintele Nicolae Bârsan

Mânăstirea Adormirea Maicii Domnului

De curând proiectul înființării unei noi mânăstiri în cadrul Episcopiei noastre, a devenit realitate.

Cuvioasele Măicuțe din jurul P.C. Maici Benedicta, stareța mânăstirii, care împreună fuseseră adăpostite anul trecut în fosta Biserică de la Terre Haute, Indiana, au cumpărat un teren de cca. 48 de acre și casă într-un loc la 10-15 mile de Vatra Românească. Locul este deosebit de pitoresc și se aseamănă celor unde sau ctitorit Sf. Mânăstiri în tara de baștină. Aici, pe noua proprietate, c ajutorul lui Dumnezeu, se încearcă se construi în viitorul apropiat o Si Mânăstire dedicată Maicii Domnului

Credincioșii interesați în ducerea l bun sfârșit a acestui frumos proiect po scrie la noua adresă:

HOLY DORMITION MONASTERY

3389 Rives Eaton Rd. Rives Junction, MI 49277 Tel: (517) 569-2873

Maicii Domnului."

Cele trei Pre Cuvioase Măicuțe Benedicta, Apol inaria și Gabriel în fața casei noi mânăstiri în for mare.

PARISH REGISTER

Baptisms

lenkel, Tiffany Marie, daughter of Timothy & Joyce A.R. Henkel, Galloway, OH. Holy Resurrection, Warren. Oh. Godparents: Dennis & Constance Opritza.

aird, Justin Stephen, son of John M. & Sheila M. Laird, Eastlake, OH. St. Mary, Cleveland, OH. Godparents: Cheryl Laird & Donald Strugar.

failath, John Edwin, son of Ronald Charles & Sheryl Ann Mailath, Calumet City, IL. Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparent: Aurel G. Mailath.

Ionroe, Jason Michael John, son of William & Deborah Monroe, San Jose, CA. St Mary, Cleveland,

OH. Godparents: James & Yvette Ittu.

ersichino, Frank Michael Joseph, son of Frank & Karen Persichino, Berkley, MI. St. George Cathedral, Southfield, MI. Godparents: George & Dorothy Aldea.

Maria Popescu, Chicago, IL. Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Dumitru & Elena Kokkino.

Marie J.G. Poyser, Roblin, Man. St. Elias, Lennard-Inglis, Man. Godparents: George & Elizabeth Galatiuk.

Rich, Mary Tiffany Sunny, daughter of Jal & Lori Rich, Crown Point, IN. Desc. of the Holy Spirit, Merrillville, IN. Godparents: Sam & Fatima Evans. chushuov, Alexander Michael, son of Sergey & Mar-

ta Shushunov, Holy Nativity, Chicago, IL. Godparents: Gabriel & Livia Aldulescu.

Trombitas, Paul John, son of Simeon G. & Kellie L.S. Trombitas, Jacksonville, AR. Holy Resurrection, Warren, OH. Godparent: John Trombitas, Jr.

Received into the Church

azan, Cristina Amalia, Whittier, CA. St. Mary, Tustin, CA. Rev. Fr. Cornel Avramescu, January 10, 1988.

Slaylock, Frederick Anthony, Pensacola, FL. St. George, Canton, OH. Rev. Fr. Panteleimon Stanciu. January 9, 1988.

Marriages

ogdan, Doru Costel & Cristina Amalia Jazan, La Mirada, CA. St. Mary, Tustin, CA. Godparents: Ted & Elvira Hornadan.

Deceased

obes, Helen, 69. Presentation of Our Lord, Akron, OH

Carstea, Nicholas, Jr., 64. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI

Damian, Ilie, 52. Holy Cross, Alexandria, VA

Draghic, Maria, 87. Presentation of Our Lord, Akron, OH

Grobshorean, John, 90. St. George Cathedral, Southfield, MI

Ilea, Sylvia, 85. Holy Trinity, Youngstown, OH May, Helen, 64. Sts. Peter & Paul, Dearborn Heights, MI

Oprea, Ion (Ionita), 47. St. John, Kitchener, Ont. Paranuik, Michael A., 10. St. George, Regina, Sask. Periat, Sam, 69. Descent of the Holy Spirit, Warren, MI

Peters, Dan, 75. St. Mary, Cleveland, OH Petrovici, George, 67. Descent of the Holy Spirit, Warren, MI

Pica, Maria, 86. Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN

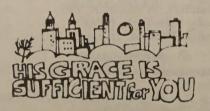
Ranisau, Milan, 55. St. John, Kitchener, Ont. Roman, Ana, 78. Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN

Roscoe, Nicholas, 81. Presentation of Our Lord, Akron, OH

Semiclausen, Valerie D., 82. St. Mary, Cleveland, OH

Szigheti, Mihai, 60. St. Mary, Chicago, IL Todor, Ilonka, 60. St. Mary, Chicago, IL

Todut, Louis A., 80. Holy Cross, Hermitage, PA Zulan, Sanda, 89. St. George Cathedral, Southfield, MI

NOTICE

To All Parishes and Their Auxiliaries

You are hereby informed that the dates of JUNE 3, 4, 5, 1988, are reserved for the A.R.F.O.R.A. CONGRESS which will be hosted by the Ladies Auxiliary of St. Mary's Church, Cleveland, Ohio.

We look forward to greeting all of you at the Congress.

ARFORA Congress Committee

		D. I. D. windowille II	25.00
FINANCIAL REPOR	T	Monica & Thomas Radu, Reminderville, IL	25.00
FINANCIAL REPOR		Mr. and Mrs. John Stanitz, Wheaton, IL Olga Chepa, Woonsocket, RI	10.00
PARISH DUES		Olga Chepa, Woolisocket, Ref	
	7,365.00	VATRA GOLDEN ANNIVERSARY SO	OCIETI
Dei George Garage	5,955.00	Dan, Virginia & Christopher Calin,	100.00
Don't cook of the state of the	5,940.00	Chicago, IL (Contributor)	100.00
	4,740.00 4,200.00		
, , , , , , , , , , , , , , , , , , , ,	3,660.00	TRICCODATE CUIDDOD	TERC
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI Holy Trinity, Miramar, FL	3,660.00	EPISCOPATE SUPPOR	TIME
	3,600.00	Percy Avram, Phoenix, AZ	\$100.00
Holy Trinity, Youngstown, OH	3,510.00	Ion Cepoi, Tarzana, CA	100.00
Presentation of Our Lord, Akron, OH	3,195.00	John Regule, Hermitage, PA	100.00
000 21200)	3,075.00	Mr. and Mrs. John Stanitz,	100.00
	2,960.00 2,715.00	Chicago, IL	100.00
	2,713.00	Petre Teodorescu, Scottsdale, AZ	100.00
Descent of the Holy Spirit,	1,845.00	O. Bertea, Warren, OH	75.00
	1,680.00	Constantin Ardeleanu, Schererville, IN .	50.00 50.00
	1,650.00	John Badila, Jr., Great Falls, VA	50.00
	1,575.00	Eugene Barsan, Chicago, IL	50.00
St. Mary, St. Paul, MN	1,365.00	Traian Lascu, Port Richey, FL	50.00
Sts. Constantin & Elena,	TCT 00	Prof. & Mrs. Anghel Rugina,	71-12-
Indianapolis, IN	765.00	Jamaica Plain, MA	50.00
Falling Asleep of the Virgin Mary,	510.00	Augustin Vincent, Southfield, MI	50.00
Tustin, CA St. Coorge Pering SASK	3,675.00 CF	Denise M. Zimmerman, New York, NY	50.00
	1,860.00 CF	Nicholas Tekushan, Cleveland, OH	35.00
St. Mary, Calgary, ALA	615.00 CF	Frederica Cusin, New York, NY	30.00
St. John, Shell Valley, MAN	375.00 CF	Nicholas Dragos, Royal Oak, MI	30.00
		John Bandu, Warren, OH	25.00
ARCHBISHOP VALERIAN MEMO	100.00	Mr. and Mrs. George Barsan,	25.00
St. Elias, Ellwood City, PA	50.00	Ellwood City, PA Olivia Botha, Englewood, CO	25.00
Augustin Vincent, Southfield, MI	50.00	Aurelia Buner, Ellwood City, PA	25.00
Mr. and Mrs. John Stanitz,		Sylvia Cantor, Parma, OH	25.00
Wheaton, IL	25.00	Steve Ciolac, Schamburg, IL	25.00
		Rick DeMartini, Redford, MI	25.00
MISSION FUND	50.00	Rev. Fr. Dumitru Dobrin,	05.00
Anonymous #1	40.00	Norwich, OH	25.00
Conrad Brandt, New York, NY	25.00	Rev. Fr. Remus Grama,	05.00
Rev. Fr. Dimitrie Vincent, St. Louis, MO	10.00	Youngstown, OH	25.00
		Youngstown, OH	25.00
MEMORIALS May Standard and Casalia Maximo		Rev. Fr. Vasile Hategan,	43.00
Mr. & Mrs. Stephen and Cecelia Maximo,		Lakewood, OH	25.00
Philadelphia, PA (Memoriam to Rev. Fr. John Toconita)	200.00	Ladies Aux. St. George, Canton, OH	25.00
Barbara Brash, Porterville, CA	The state of the s	Rev. Fr. & Psa. Laurence Lazar,	(- C)
(Memoriam to Micu & Brash Famalies)	100.00	Akron, OH	25.00
Prof. & Mrs. Anghel Rugina,		Lenuta Magda, Bloomfield Hills, MI	25.00
Jamaica Plain, MA	TO 00	Anne Mercea, Grosse Pointe Woods, MI	25.00
(Memoriam to Romul & Anna Pantea)	50.00	John Mercea, Grosse Pointe Woods, MI.	25.00
LADIES AUXILIARY SUNDA	Y	Georgiana Monda, Lisbon, OH	25.00
Carmen Sylva Ladies Auxiliary,	26 75	John Metes, Canton, OH.	25.00
Youngstown, OH	100.00	Rev. Fr. Romey Rosco,	25.00
		Dearborn Heights, MI	25.00
GENERAL DONATIONS	1,000.00	Eugenia Rucarean, Youngstown OH	25.00
Evantia Shola, Woonsocket, RI	1,000.00	Nicholas Savu, Ellwood City	25.00
(Estate of Nicola Shola)	500.00	Dimitrie Siriantu, Ellwood City PA	25.00
Dr. & Mrs. Ion Petrea,		John Tilea, Youngstown, OH	25.00
New Haven, CT	400.00	Dimittle 10th, Ir., Pontiac MI	25.00
Rev. Fr. Florian Galdau,		reien Toth, Pontiac, MI	25.00
Mt. Vernon, NY	50.00	violet vuici, vvarren. Mi	25.00
VATRA GATEPOST FUND		Rev. Dn. Paul E. Yova, Akron, OH Louis Podoba, Bedford Hts., OH	25.00
Philip Cotosman, Glendale, Hts., IL	25.00	bedieve Hts., OH	20.00
,,,,,,,,,	40.00		-

(continued on page 2.

Abonații Soliei

(Subscriptions received up to 1/22/1988)

r. Valeriu Albu, Dayton, OH imon Wm. Bachu, Bridgeton, MO lena Benna, Terre Haute, IN eorge Dragila, Battle Creek, MI m. Flutur, London, Ont., Canada lorence Gaspar, Gladwin, MI icolae Horodniceanu, Argentina reoteasa E. Isacu, Bristol, VA lary Mazanti, Royal Palm Beach, FL

Irs. Anca Mihoc, Quebec, Montreal, Canada

lary Muri, St. Clair Shores, MI atherine Nelson, Vincetown, NI lbert Papinghi, Drexel Hill, PA on Petrea, New Haven, CT he Pioneer Saving & Loan Co., Cleveland, OH

ugene Popescu, San Diego, CA lora Racolta, Palm Harbor, FL on Radulescu, Melville, NY ohn Roman, Sylvania, OH ohn Sasu, Port Huron, MI ev. Fr. Anthony Sola, Scottsdale, AZ

Iary Stanley, Saginaw, MI t. Edward Orth. Brotherhood, England

t. George Orth. Church, Pittsburgh, PA

lexander Suboni, Falls Church,

largus T. Teja, Worcester, MA onel Teodorescu, Sherman Oaks, CA

Iihail Teodorescu, Inglewood, CA etre D. Teodorescu, Scottsdale, AZ

adie Tomy, Phoenix, AZ ean Vanca, Torrace, CA

Friends of Solia

(Donations received up to 1/22/1988)

Mr. and Mrs. Norman Thompson & Family, Bristol, VA in memory of Rev. Fr. Corolian Isacu

\$50.00

Octavian & Elizabeth Bertea, Warren, OH

\$25.00

Olivia Botha, Englewood, CO Steve Ciolac, Schaumburg, IL Ilie K. Daya, Los Angeles, CA John P. Stanitz, Wheaton, IL

\$24.00

Aurel Branea, Camarillo, CA Lenuța Magda, Bloomfield Hills, MI

Constantin Pestesi & Elvira Dinu, Jamaica, NY

\$20.00

Anonymous, Masury, OH

\$12.00

Michael Bolovan, Canton, OH Arel Califar, Indianapolis, IN Olga Chepa, Woonsocket, RI J.E. Croetoru, Rockey River, OH Nickolas Dragos, Royal Oak, MI Sylvia Lina, Royal Oak, MI Christian Marcu, Ridgewood, NY Georgiana Monda, Lisbon, OH Daniel & Betty Marie Oniga, Southfield, MI

Pearl Pantea, Hammond, IN Eugenia Rucărean, Youngstown,

Eugene Salcian, Canton, OH Marius & Margareta Serbănescu, L.I., New York

\$100.00

John Mailath, Merrillville, IN

25.00 CF

20.00 CF

Dimitrie Siriantu, Ellwood City,

John Tilea, Youngstown, OH John Vulcan, Akron, OH

\$10.00

Constantin Bargiuma, Fairfield, CT Theodore Gavala, North Hills, PA Nicholas Savu, Ellwood City, PA Rev. Fr. Dimitrie Vincent, St. Louis, MO

DEANERY LENTEN SERVICES

Michigan and Eastern Canada

Sunday, March 6, 6:30 P.M. St. George Cathedral, Southfield Vespers and Supper

Sunday, March 13, 6:30 P.M. Ss Peter and Paul Dearborn Heights Vespers and Supper

> Ohio and Western Pennsylvania

Sunday, March 6, 4:30 P.M. St. Elias, Ellwood City Vespers and Supper

Sunday, March 20, 4:30 P.M. St. John, Salem Vespers and Supper

CLERGY CHANGES

MIHALACHE, Rev. Fr. Marin was assigned as Temporary Administrator of the St. Nicholas parish, Detroit, effective as of November 18, 1987.

TREFF, Rev. Fr. George, was relieved of his duties as pastor of St. George parish, Regina, Saskachewan and appointed parish priest of the Descent of the Holy Spirit parish, Merrillville, Indiana, effective as of December 1, 1987.

SUCIU, Rev. Fr. Dan was relieved of his duties as parish priest of St. Mary Calgary, Alberta and appointed parish priest of St. George parish, Regina, Saskatchewan, effective as of January 1, 1988.

TARZIU, Rev. Fr. Constantin was appointed Temporary Administrator of the Holy Trinity Mission in Vancouver, British Columbia, effective as of January 1, 1988.

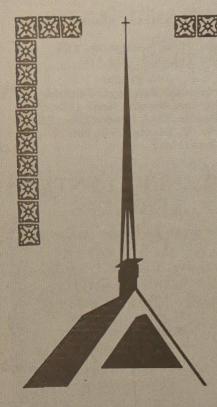
UPPORTERS: (continued)

Regina, SASK.....

Winnipeg, MAN.....

ev. Fr. & Psa. Cornel Todeasa,	
St. Paul, MN	20.00
lius Vidak, Bloomfield Hills, MI	20.00
a Gavala, North Hills, PA	15.00
Ivia Lina, Royal Oak, MI	15.00
r. and Mrs. Raymond Sankey,	
r. and Mrs. Raymond Sankey, New Castle, PA	15.00
nna Jonus, Ft. Wayne, IN	10.00
hn Nasea, Sr., Redford, MI	10.00
nilia Afrenie, Windsor, Ont	40.00 CF
v. Fr. Martinian Ivanovici,	
Ft. Qu'Appelle, SASK	25.00 CF
v. Fr. Nicolae Marioncu,	TICHE TO THE TICHE
Inglis, MAN	25.00 CF
v. Fr. Daniel Nenson.	II Mall

v. Fr. Mirone Klysh,

ROMFEST '88 70 de ani dela Marea Unire

Intre 30 Septembrie și 2 Octombrie, 1988 la Cleveland, Ohio, SUA va avea loc Primul Festival Mondial al Românilor din exil.

Vor participa, alături de toată suflarea Românească cinstită, un număr mare de personalități religioase, culturale și politice, prilej unic de exprimare a adevăratei noastre iubiri de neam și credință, de frăție între Românii atât de răspândiți și risipiți pe întreg pământul.

Să-l rugăm pe Bunul Dumnezeu să ajute la înfăptuirea acestui urgent deziderat, așa cum ne-a ajutat atunci când, prin mărețul act al Unirii Transilvaniei cu Patria Mumă, am văzut încă odată România Mare.

Ajutați și participați la succesul acestui eveniment de excepție din viata Exilului Solidar Românesc!

3256 Warren Rd. • Cleveland, Ohio 44111 • 941-5550

Duminica Misionarismului

După cum reiese dintr-o recentă scrisoare pastorală către preoțime și credincioși a P.S. Sale Episcopul NATHANIEL, Chiriarhul Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada, ziua de Duminică 28 Februarie 1988 este declarată "Duminica Misionarismului."

Potrivit indicațiilor Ierarhului nostru, în această zi se va face o a doua colectă pentru misionarism. De asemenea, preoții sânt încurajați a) să anunțe Duminica Misionarismului în Buletinele Parohiale; b) să afișeze vizibil materialele trimise de către Departamentul de Misionarism al Bisericii Ortodoxe din America; c) să se facă Duminica Misionarismului o temă de discuție la scoala duminicală a copiilor, în adunările organizațiilor auxiliare și adunările consiliilor bisericesti; d) să se predice pe această temă în ziua respectivă. Banii colectați în acest scop trebuiesc trimiși imediat direct la Departamentul de Misionarism al Bisericii Ortodoxe din America, P.O. Box 675, Syosset, NY 11791.

De asemenea, dacă posibilitățile financiare ale parohiei permit, se pot trimite sume adiționale tot la susnumita adresă, pentru scopul arătat.

Oricum, prima responsibilitate re-

vine persoanelor individuale credincioșilor, cărora li se dă astf. posibilitatea să participe personal le efortul de misionarism și evanghelizar ortodoxă în America.

Coresponden

SOLIA NEWS (ISSN 0038 1039) 146 W. Cortland Jackson, MI 49201-2208 RETURN POSTAGE GUARANTEED

Second Class Postage Paid at Jackson

ORTHODOX OBSERVER 8 E. 79TH STIDEMY NEW YORK, N.Y. 10021

EX